

Bruxelles, den 17.7.2013
COM(2013) 535 final

2013/0256 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Eurojust blev oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA¹ for at styrke bekæmpelsen af grov, organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union. Eurojust har lige siden lettet koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning, i forbindelse med sager, der berører flere medlemsstater. Eurojust har været med til at opbygge gensidig tillid og bygge bro mellem EU's mange forskellige retssystemer og retlige traditioner. Eurojust har været hurtig til at løse juridiske problemer og udpege kompetente myndigheder i andre lande og har dermed gjort det lettere at efterkomme anmodninger om samarbejde og anvendelse af instrumenter vedrørende gensidig anerkendelse. Gennem de senere år har organisationen fået stadig større betydning, og den er i dag en central aktør i det strafferetlige samarbejde.

Bekæmpelse af organiseret kriminalitet og optrevling af kriminelle netværk er en daglig udfordring. Desværre er der i løbet af det seneste årti sket en eksplosion i den grænseoverskridende kriminalitet, bl.a. hvad angår narkotikasmugling, menneskehandel, terrorisme og internetkriminalitet, herunder børnepornografi. Et fællestræk ved alle disse former for kriminalitet er, at kriminaliteten begås på tværs af grænserne af særdeles mobile og fleksible grupper, som opererer inden for flere forskellige retssystemer og kriminelle sektorer. Hvis de skal bekæmpes effektivt, er der derfor behov for en koordineret paneuropæisk indsats.

Det forhold, at kriminalitet i stigende grad begås på tværs af grænserne og dækker flere forskellige kriminelle aktiviteter, gør det vanskeligere for de enkelte medlemsstater at opklare og håndtere grænseoverskridende kriminalitet, især organiseret kriminalitet. Eurojusts opgave med at forbedre det retlige samarbejde og koordineringen mellem medlemsstaternes kompetente retsmyndigheder og bistå efterforskninger, der involverer tredjelande, er stadig særdeles vigtig.

Med Lissabontraktaten opstod der nye muligheder for at styrke Eurojusts effektivitet i forbindelse med håndteringen af disse former for kriminalitet. Det anerkendes eksplicit i artikel 85 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at Eurojusts opgave er at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, som er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis. Det er derfor vigtigt at sikre, at der gøres bedst mulig brug af Eurojust, og at hindringer for organisationens effektive udøvelse af sin virksomhed fjernes.²

I 2008 blev der foretaget en gennemgribende reform af afgørelsen om Eurojust for at styrke Eurojust.³ Gennemførelsesfristen var den 4. juni 2011. Det er vigtigt, at afgørelsen i sin ændrede form gennemføres korrekt, men dette må ikke forhindre, at der gøres fremskridt, hvad angår løsning af nye problemer og forbedring af Eurojusts virksomhed, samtidig med at de aspekter, der har styrket enhedens operationelle effektivitet, bevares.

Artikel 85 i TEUF fastsætter også rammerne for Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver, som skal fastlægges ved forordning efter den almindelige

¹ Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet, ændret ved Rådets afgørelse 2003/659/RIA og ved Rådets afgørelse 2009/426/RIA af 16. december 2008 om styrkelse af Eurojust (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

² Øget politisamarbejde og bistand til forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet indgår i udkastet til forslag til en ny Europol-forordning.

³ Rådets afgørelse 2009/426/RIA af 16.12.2008 (EUT L 138 af 4.6.2009, s. 14).

lovgivningsprocedure. Den fastsætter også, at disse forordninger skal fastlægge de nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters inddragelse i evalueringen af Eurojusts virke.

Efter Kommissionens meddelelse "Europæiske agenturer – vejen frem"⁴ blev Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen desuden enige om at iværksætte en interinstitutionel dialog for at forbedre sammenhængen, effektiviteten og arbejdet i decentraliserede agenturer, hvilket førte til nedsættelsen af en interinstitutionel arbejdsgruppe i marts 2009. Den behandlede en række vigtige spørgsmål, bl.a. agenturerens rolle og stilling i EU's institutionelle landskab, deres oprettelse, struktur og virke samt finansierings-, budget-, tilsyns- og ledelsesspørgsmål.

Dette arbejde førte til den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer, som Europa-Parlamentet, Rådet og Parlamentet godkendte i juli 2012, og som skal tages i betragtning i forbindelse med alle deres fremtidige beslutninger om EU's decentraliserede agenturer på grundlag af en analyse af den konkrete sag.

Dette forslag til forordning tager alle disse elementer i betragtning og skaber en fælles, moderniseret retlig ramme for et nyt agentur for strafferetligt samarbejde (Eurojust), der er successoren for Eurojust som oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA.

Forordningen fastholder de elementer, der har vist sig at være effektive i forbindelse med forvaltningen og driften af Eurojust, men moderniserer den retlige ramme og strømliner organisationens virke og struktur i overensstemmelse med Lissabontraktaten og kravene i den fælles tilgang, i det omfang dets karakter gør det muligt.

Eftersom forslaget til denne forordning vedtages samtidig med forslaget til en forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed, er der indføjet bestemmelser for at sikre, at anklagemyndigheden oprettes ud fra Eurojust som krævet i henhold til artikel 86 i TEUF, og at Eurojust kan støtte den.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Med henblik på udarbejdelsen af denne forordning har Kommissionen ved flere lejligheder rådført sig med specialister. Forslagets formål er i store træk at benytte muligheden i Lissabontraktaten for at modernisere Eurojust ved at give enheden en bedre ledelsesstruktur, der mindsker de administrative byrder, som Eurojusts kollegium i dag er pålagt, og giver den mulighed for at koncentrere sig om sin primære opgave.

Den 18. oktober 2012 afholdt Kommissionen et høringsmøde med eksperter fra medlemsstaterne, repræsentanter for Generalsekretariatet for Rådet, Europa-Parlamentet og Eurojust for at drøfte spørgsmål vedrørende en eventuel reform efter artikel 85 i TEUF. De drøftede bl.a. en styrkelse af ledelsen, inddragelse af parlamenterne på europæisk og nationalt plan og mulige nye beføjelser samt betydningen af oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed. På mødet var der generelt opbakning til at forbedre Eurojusts ledelsesstruktur og effektivitet.

⁴ Se KOM(2008) 135.

Eurojust har også deltaget direkte i høringsprocessen og givet sine input via bidrag og møder med Kommissionen. Reformen er desuden blevet drøftet i forbindelse med forskellige seminarer, såsom det strategiske seminar "Eurojust and the Lisbon Treaty. Towards more effective action" (Brugge, den 20.-22. september 2010) og Eurojust-ERA-konferencen "10 Years of Eurojust: Operational Achievements and Future Challenges", som fandt sted i Haag den 12. og 13. november 2012. Eurojusts fremtid blev desuden drøftet ved Rådets særlige, uformelle møde i anledning af tiåret for Eurojust i februar 2012.

Interessenternes synspunkter blev også indsamlet i forbindelse med en undersøgelse vedrørende styrkelsen af Eurojust⁵, som Kommissionen havde bestilt, og som gav et godt overblik over de eksisterende problemstillinger og indeholdt flere forskellige løsningsmuligheder.

3. FORSLAG

3.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 85 i TEUF, som foreskriver anvendelsen af en forordning.

3.2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er behov for tiltag på EU-niveau, fordi de planlagte foranstaltninger i sig selv har en EU-dimension, eftersom de indebærer oprettelsen af en enhed, hvis opgave er at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale retsmyndigheder i forbindelse med sager om grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis. Dette mål kan i overensstemmelse med nærhedsprincippet kun nås på EU-niveau.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

3.3. Redegørelse for forslaget efter kapitel

Hovedformålene med forslagene er at:

- øge Eurojusts effektivitet ved at give det en ny forvaltningsstruktur
- forbedre Eurojust operationelle effektivitet ved at sikre en fælles definition af de nationale medlemmers status og beføjelser
- give Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter en rolle i forbindelse med evalueringen af Eurojusts virke i overensstemmelse med Lissabontraktaten
- sikre, at den retlige ramme for Eurojust er i overensstemmelse med den fælles tilgang, samtidig med at dets særlige rolle, hvad angår koordineringen af igangværende strafferetlige efterforskninger, fuldt ud respekteres
- sikre, at Eurojust kan arbejde tæt sammen med Den Europæiske Anklagemyndighed, når denne er blevet oprettet.

3.3.1. Kapitel I Mål og opgaver

I dette kapitel fastsættes der bestemmelser om oprettelsen af Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) som successoren for Eurojust som oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA. Dets opgaver og kompetence defineres. Sidstnævnte defineres selvstændigt i udkastet til forordning ved hjælp af et bilag.

⁵ "Study on the Strengthening of Eurojust", foretaget af GHK.

3.3.2. *Kapitel II: Eurojusts struktur og organisation*

Dette kapitel indeholder nogle af reformens hovedelementer.

Afsnit II vedrører Eurojusts nationale medlemmer. I forbindelse med reformen fastholdes deres forbindelse til deres oprindelsesmedlemsstat, men samtidig nævnes deres operationelle beføjelser udtrykkeligt. Det gør det muligt for dem mere effektivt at samarbejde med hinanden og med de nationale myndigheder.

I afsnit III, IV og V fastsættes Eurojusts nye struktur ved hjælp af bestemmelser for kollegiet, bestyrelsen og den administrerende direktør. Forvaltningen af Eurojust er forbedret ved, at der tydeligt sondres mellem kollegiets to sammensætninger afhængigt af, om det udfører sine operationelle funktioner eller sine forvaltningsfunktioner. Førstnævnte vedrører Eurojusts vigtigste opgaver, nemlig at støtte og koordinere nationale efterforskninger. Sidstnævnte vedrører f.eks. vedtagelsen af agenturets arbejdsprogram, årlige budget eller årsberetning. Der oprettes et nyt organ, bestyrelsen, som skal forberede kollegiets forvaltningsbeslutninger og direkte udføre visse administrative opgaver. Kommissionen er repræsenteret i kollegiet, når det udøver sine forvaltningsfunktioner, og i bestyrelsen. Derudover er proceduren for udnævnelsen af den administrerende direktør og dennes ansvar og opgaver tydeligt specificeret.

Derved indføres der en to typer forvaltning som fastsat i den fælles tilgang, samtidig med at Eurojusts særlige karakter bibeholdes og dets uafhængighed sikres. Dette er også omkostningseffektivt og bidrager til Eurojusts effektivitet, da de nationale medlemmer vil blive bistået i forbindelse med budgetmæssige og administrative anliggender, hvilket vil gøre det muligt for dem at fokusere på deres operationelle opgaver.

3.3.3. *Kapitel III: Operationelle anliggender*

I dette kapitel bevares bestemmelserne om de eksisterende mekanismer til sikring af Eurojusts operationelle effektivitet, herunder en koordineringsvagt, det nationale Eurojust-koordineringssystem, udveksling af oplysninger og opfølgning af Eurojusts anmodninger. Opbygningen af Eurojusts sagsforvaltningssystem forbliver uændret.

3.3.4. *Kapitel IV: Behandling af oplysninger*

Dette kapitel fastsætter, at forordning (EF) nr. 45/2001⁶ regulerer Eurojusts behandling af alle personoplysninger. Nærværende forordning specificerer og supplerer desuden forordning (EF) nr. 45/2001 for så vidt angår operationelle personoplysninger under hensyn til den særlige karakter af samarbejdsaktiviteter på retsområdet og behovet for sammenhæng og overensstemmelse med de relevante databeskyttelsesprincipper. Det er fortsat muligt at begrænse behandlingen af personoplysninger.

Kapitlets bestemmelser om registreredes rettigheder tilpasses til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001, og der tages højde for de beskyttelsesprincipper, der følger af den reformpakke om databeskyttelse, som Kommissionen vedtog i januar 2012. Kapitlet indeholder desuden en vigtig ændring af tilsynsmekanismen. Det fastsætter, hvilket ansvar der påhviler Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvad angår tilsyn med behandlingen af alle personoplysninger i Eurojust. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse overtager de opgaver, der i dag varetages af Den Fælles Kontrolinstans som oprettet ved rådsafgørelsen om Eurojust.

⁶ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

3.3.5. Kapitel V: Forbindelser med partnere

Dette kapitel afspejler vigtigheden af partnerskaber og samarbejdet mellem Eurojust og andre EU-institutioner, -organer og -agenturer i forbindelse med bekæmpelsen af kriminalitet. For det første er der forbindelsen via sekretariatsfunktionen for Det Europæiske Retlige Netværk, netværket vedrørende fælles efterforskningshold og netværket vedrørende folkedrab, som varetages af Eurojust. Der er også en særlig bestemmelse om forbindelserne med Den Europæiske Anklagemyndighed.

For det andet er samarbejdet med Europol særlig vigtigt, især hvad angår Europols meddelelse af oplysninger til Eurojust, jf. artikel 85 i TEUF. Der er indføjet en specifik bestemmelse, der beskriver de særlige forbindelser mellem de to agenturer, for at øge deres effektivitet i forbindelse med bekæmpelsen af grov, international kriminalitet inden for deres kompetenceområde. Der indføres bl.a. en mekanisme til brug for krydskontrol inden for deres respektive informationssystemer og efterfølgende udveksling af oplysninger. De nærmere detaljer fastsættes i en aftale.

Tredjelande er meget ofte impliceret i sager om grov og organiseret kriminalitet, og det er derfor vigtigt at have et tæt samarbejde med tredjelande. Med Lissabontraktaten blev den måde, hvorpå Den Europæiske Union optræder udadtil, ændret, og disse ændringer berører også agenturerne. Agenturerne kan således ikke længere selv forhandle internationale aftaler på plads – sådanne aftaler skal indgås efter artikel 218 i TEUF. Eurojust vil dog kunne indgå samarbejdsordninger med henblik på at styrke samarbejdet med tredjelandes kompetente myndigheder, bl.a. gennem udveksling af oplysninger. Eksisterende internationale aftaler indgået af agenturerne forbliver gyldige.

3.3.6. Kapitel VI Finansielle bestemmelser

Disse bestemmelser har til formål at modernisere de bestemmelser, der vedrører Eurojusts budget, dvs. opstilling og gennemførelse af budgettet, regnskabsaflæggelse og decharge.

3.3.7. Kapitel VII Bestemmelser vedrørende personale

Disse bestemmelser afspejler principperne i den fælles tilgang og tager samtidig hensyn til Eurojusts særlige karakter. På grund af Eurojusts hybride karakter og vigtigheden af den operationelle forbindelse mellem de nationale kontorer og medlemsstaterne afholdes udgifterne til lønninger og honorarer til nationalt personale af medlemsstaterne. Eurojusts administrerende direktør udnævnes fortsat af Eurojusts kollegium, men på grundlag af en indstillingsliste, som opstilles af Kommissionen efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Dette sikrer agenturets uafhængighed og garanterer samtidig en nøje vurdering af kandidaterne. Der anvendes en lignende procedure ved afskedigelse af den administrerende direktør.

3.3.8. Kapitel VIII Evaluering og rapportering

Dette kapitel tilpasser Eurojusts retlige ramme med henblik på at sikre agenturet større demokratisk legitimitet som krævet i henhold til Lissabontraktaten. Det beskriver også i detaljer, hvordan Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter inddrages i evalueringen af Eurojusts virke. Det sker på en omkostningseffektiv måde på grundlag af Eurojusts årsberetning og under hensyntagen til Eurojusts operationelle uafhængighed. Der foretages også en regelmæssig, overordnet evaluering af Eurojust i overensstemmelse med den fælles tilgang.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Der er ingen omkostninger forbundet med reformen af Eurojust (dets administrative funktioner), og Eurojust pålægges ingen nye opgaver i henhold til dette forslag, ud over at støtte Den Europæiske Anklagemyndighed, hvilket ikke vil medføre nye omkostninger.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 85,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eurojust blev oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA⁷ som et EU-organ med status som juridisk person for at fremme og forbedre koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente retsmyndigheder, navnlig i forbindelse med grov organiseret kriminalitet. Rådets afgørelse 2003/659/RIA⁸ og Rådets afgørelse 2009/426/RIA⁹ om styrkelse af Eurojust ændrede den retlige ramme for Eurojust.
- (2) I traktatens artikel 85 fastsættes der bestemmelser om, at Eurojust skal reguleres ved en forordning, der vedtages i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure. Det kræves også, at der heri fastsættes nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets og de nationale parlameters tilknytning til evalueringen af Eurojusts virke.
- (3) I traktatens artikel 85 fastsættes det desuden, at Eurojust skal have til opgave at støtte og styrke koordineringen af og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og forfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder og Europol samt oplysninger fra disse.
- (4) Da Den Europæiske Anklagemyndighed bør oprettes ud fra Eurojust, indeholder denne forordning de bestemmelser, der er nødvendige for at regulere forholdet mellem Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed.
- (5) Den Europæiske Anklagemyndighed bør have enekompetence til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, men Eurojust bør kunne støtte de nationale myndigheders efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med denne form for overtrædelser, jf. forordningen om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed.
- (6) For at Eurojust kan udføre sin opgave og udvikle sit potentiale, hvad angår bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet, bør dets operationelle funktioner styrkes ved at mindske de nationale medlemmers administrative arbejdsbyrde og dets europæiske

⁷ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

⁸ EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44.

⁹ EUT L 138 af 4.6.2009, s. 44.

dimension øges gennem Kommissionens deltagelse i forvaltningen af agenturet og øget inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i evalueringen af dets virke.

- (7) Rådets afgørelse 2002/187/RIA bør derfor ophæves og erstattes af denne forordning, som fastsætter nærmere bestemmelser om Europa-Parlamentets og de nationale parlamenteres inddragelse, modernisering af dets struktur og forenkling af Eurojusts nuværende retlige ramme, samtidig med at de elementer, der har vist sig at være effektive for dets drift, bevares.
- (8) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (9) Det bør fastsættes, hvilke former for grov kriminalitet, som berører to eller flere medlemsstater, der henhører under Eurojusts kompetence. Derudover bør de sager, som ikke involverer to eller flere medlemsstater, men som kræver retsforfølgning på fælles basis, defineres. De bør bl.a. omfatte efterforskning og retsforfølgning, der kun berører én medlemsstat og et tredjeland, eller som kun berører én medlemsstat og Unionen.
- (10) Når Eurojust udøver sine operationelle funktioner i forbindelse med konkrete straffesager, enten på medlemsstaternes kompetente myndigheders anmodning eller på eget initiativ, bør det udføre sine opgaver enten via et eller flere nationale medlemmer eller som et kollegium.
- (11) For at sikre, at Eurojust kan yde en hensigtsmæssig støtte og koordinere efterforskning på tværs af grænserne, er det nødvendigt at alle de nationale medlemmer har de samme operationelle beføjelser, således at de mere effektivt kan samarbejde indbyrdes og med de nationale myndigheder. De nationale medlemmer bør gives beføjelser, som sætter Eurojust i stand til på hensigtsmæssig vis at udføre sin opgave. Disse beføjelser bør omfatte adgang til relevante oplysninger i nationale offentlige registre, udstedelse og efterkommelse af anmodninger om gensidig bistand og anerkendelse, direkte kontakt til og udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder, deltagelse i fælles efterforskningshold og efter aftale med den kompetente nationale myndighed eller i nødstilfælde iværksættelse af efterforskningsforanstaltninger og kontrollerede leverancer.
- (12) Det er nødvendigt at give Eurojust en administrativ og forvaltningsmæssig struktur, der sætter det i stand til mere effektivt at udføre sine opgaver og respektere principperne for EU-agenturer, samtidig med at Eurojusts særlige kendetegn bevares, og dets uafhængighed ved udøvelsen af dets operationelle funktioner sikres. Med henblik herpå bør de nationale medlemmers, kollegiets og den administrerende direktørs funktioner præciseres, og der bør oprettes en bestyrelse.
- (13) Der bør fastsættes bestemmelser med henblik på klart at sondre mellem kollegiets operationelle og forvaltningsmæssige funktioner for derved at mindske de nationale medlemmers administrative byrde til et minimum, således at der fokuseres på Eurojusts operationelle arbejde. Blandt kollegiets forvaltningsmæssige opgaver bør navnlig være vedtagelsen af Eurojusts arbejdsprogrammer, budget og årsberetning samt passende finansielle bestemmelser og samarbejdsordninger med partnere. Det bør have beføjelser som ansættelsesmyndighed, hvad angår agenturets personale, herunder den administrerende direktør.
- (14) For at forbedre Eurojusts forvaltningspraksis og forenkle dets procedurer bør der oprettes en bestyrelse, som skal bistå kollegiet i forbindelse med dets forvaltningsopgaver og muliggøre en enklere beslutningstagning i forbindelse med ikke-operationelle og strategiske spørgsmål.
- (15) Kommissionen bør være repræsenteret i kollegiet, når det udøver sine forvaltningsfunktioner, og i bestyrelsen for at sikre et ikke-operationelt tilsyn med og strategisk vejledning af Eurojust.

- (16) For at sikre en effektiv daglig forvaltning af Eurojust bør dets administrerende direktør være dets retlige repræsentant og leder, som skal stå til ansvar over for kollegiet og bestyrelsen. Den administrerende direktør bør forberede og gennemføre kollegiets og bestyrelsens afgørelser.
- (17) Der bør oprettes en koordineringsvagt i Eurojust, for at Eurojust kan være til rådighed døgnet rundt og for at sætte det i stand til at gribe ind i hastesager. Det bør være den enkelte medlemsstats ansvar at sikre, at repræsentanterne for koordineringsvagten kan udføre deres opgaver døgnet rundt alle ugens dage.
- (18) Der bør etableres nationale Eurojustkoordineringssystemer i medlemsstaterne med henblik på at koordinere det arbejde, der udføres af de nationale Eurojustkorrespondenter, de nationale Eurojustkorrespondenter i forbindelse med terrorspørgsmål, de nationale korrespondenter for Det Europæiske Retlige Netværk og op til tre andre kontaktpunkter samt repræsentanter for netværket vedrørende fælles efterforskningshold og de netværk, der er etableret ved Rådets afgørelse 2002/494/RIA af 13. juni 2002 om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser¹⁰, Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet¹¹ og Rådets afgørelse 2008/852/RIA af 24. oktober 2008 om et net af kontaktpunkter til bekæmpelse af korruption¹².
- (19) For at fremme og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge kriminalitet, er det vigtigt, at Eurojust modtager de relevante oplysninger fra de nationale myndigheder, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver. Med henblik herpå bør de kompetente nationale myndigheder informere deres nationale medlemmer om oprettelsen af fælles efterforskningshold og de resultater, de opnår, i forbindelse med sager, der henhører under Eurojusts kompetence og direkte involverer mindst tre medlemsstater, og for hvilke der er sendt anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde til mindst to medlemsstater samt under visse omstændigheder om kompetencekonflikter, kontrollerede leverancer og gentagne problemer i forbindelse med det retlige samarbejde.
- (20) Eurojusts behandling af personoplysninger er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹³, mens medlemsstaternes myndigheders behandling af personoplysninger og videregivelse af sådanne oplysninger til Eurojust er omfattet af Europarådets konvention nr. 108 [*to be replaced by the relevant Directive in force at the moment of adoption*].
- (21) Når Eurojust videregiver personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller en international organisation eller Interpol i medfør af en international aftale, der er indgået i henhold til traktatens artikel 218, bør de garantier, som ydes med hensyn til beskyttelsen af fysiske personers privatliv og grundlæggende rettigheder og friheder sikre, at databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning overholdes.
- (22) Eurojust bør bemyndiges til at behandle visse personoplysninger om personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning mistænkes for at have begået eller har medvirket til en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence, eller som er

¹⁰ EFT L 167 af 26.6.2002, s. 1.

¹¹ EUT L 332 af 18.12.2007 s. 103.

¹² EUT L 301 af 12.11.2008, s. 38.

¹³ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

blevet dømt for en sådan strafbar handling. Det er ikke hensigten, at Eurojust skal foretage automatisk sammenligning af dna-profiler eller fingeraftryk.

- (23) Eurojust bør have mulighed for at forlænge fristerne for lagring af personoplysninger under overholdelse af princippet om formålsbegrænsning, som finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med alle Eurojusts aktiviteter, således at det kan nå sine mål. Sådanne beslutninger bør træffes efter omhyggelig overvejelse af alle de interesser, der står på spil, bl.a. de registreredes. Enhver forlængelse af fristerne for behandling af personoplysninger i tilfælde, hvor forældelsesfristen for påtale er udløbet i alle de berørte medlemsstater, bør kun godkendes, hvis der er et specifikt behov for at yde støtte i henhold til denne forordning.
- (24) Eurojust bør opretholde særlige forbindelser med Det Europæiske Retlige Netværk på grundlag af samråd og komplementaritet. Denne forordning bør medvirke til at præcisere Eurojusts og Det Europæiske Retlige Netværks respektive roller og deres indbyrdes forhold, samtidig med at Det Europæiske Retlige Netværks særlige karakter bibeholdes.
- (25) Eurojust bør opretholde sine samarbejdsforbindelser med andre EU-organer og -agenturer, med Den Europæiske Anklagemyndighed, med tredjelandes kompetente myndigheder og med internationale organisationer i det omfang, det er påkrævet for, at det kan udføre sine opgaver.
- (26) For at styrke det operationelle samarbejde mellem Eurojust og Europol og særligt for at kunne fastslå, om der er forbindelse mellem oplysninger, der allerede er i den enes eller den andens besiddelse, bør Eurojust give Europol mulighed for at få adgang til oplysninger hos Eurojust og foretage søgninger i dem.
- (27) Eurojust bør kunne udveksle personoplysninger med andre EU-organer i det omfang, der er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver.
- (28) Der bør fastsættes bestemmelser om, at Eurojust kan udstationere retsmedlemmer som forbindelsespersoner i tredjelande for at opfylde mål i lighed med dem, der er fastsat for retsmedlemmer som forbindelsespersoner udstationeret af medlemsstaterne på grundlag af Rådets fælles aktion 96/277/RIA af 22. april 1996 om udveksling af retsmedlemmer som forbindelsespersoner med henblik på at forbedre det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater¹⁴.
- (29) Der bør fastsættes bestemmelser om, at Eurojust kan koordinere efterkommelsen af anmodninger om retligt samarbejde fra tredjelande, når de vedrører en enkelt efterforskning og kræver, at mindst to medlemsstater efterkommer dem.
- (30) For at sikre Eurojust fuld selvstændighed og uafhængighed bør det have et selvstændigt budget med indtægter, hvis midler først og fremmest kommer fra Unionens budget, og som ikke skal dække udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer samt til de personer, der bistår dem; disse udgifter bør dækkes af deres oprindelsesmedlemsstat. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Unionens tilskud og enhver anden støtte, som ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revisionsretten bør revidere regnskaberne.
- (31) For at øge åbenheden og den demokratiske kontrol af Eurojust er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om ordninger for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters tilknytning til evalueringen af Eurojusts virke. Dette bør ikke stå i vejen for princippet om uafhængighed, hvad angår de foranstaltninger, der træffes i konkrete operationelle sager, eller tavshedspligten.
- (32) Det er hensigtsmæssigt regelmæssigt at evaluere anvendelsen af denne forordning.

¹⁴ EFT L 105 af 27.4.1996, p.1.

- (33) Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002¹⁵ bør finde anvendelse på Eurojust.
- (34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)¹⁶, bør finde anvendelse på Eurojust.
- (35) De nødvendige bestemmelser vedrørende Eurojusts lokaler i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted, dvs. Nederlandene, og de særlige regler for alle ansatte i Eurojust og deres familiemedlemmer bør fastsættes i hjemstedsaftalen. Værtsmedlemsstaten bør sikre de bedst mulige vilkår for, at Europol kan fungere efter hensigten, herunder med hensyn til børns skolegang og transport, så der kan tiltrækkes højt kvalificerede medarbejdere fra så stort et geografisk område som muligt.
- (36) Da det Eurojust, der oprettes ved denne forordning, erstatter og er efterfølger for Eurojust som oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA, bør det succedere i alle dets kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, og i dets forpligtelser og ejendomsrettigheder. Internationale aftaler, som er indgået af Eurojust som oprettet ved nævnte afgørelse, bør forblive i kraft.
- (37) Målet med denne forordning, nemlig oprettelse af en enhed med ansvar for at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes retsmyndigheder i forbindelse med grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (38) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.] *OR* [Med forbehold af artikel 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.]
- (39) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹⁵ EUT L 298 af 26.10.2012, p. 1.

¹⁶ EFT L 136 af 31.5.1999, p. 1.

KAPITEL I

MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)

1. Den Europæiske Unions Agentur for strafferetligt samarbejde (Eurojust) oprettes herved.
2. Det Eurojust, der oprettes ved denne forordning, er successor for Eurojust som oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA.
3. Eurojust har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som i henhold til vedkommende stats lovgivning tillægges juridiske personer. Det kan bl.a. erhverve og afhænde fast ejendom og løssøre samt optræde som part i retssager.

Artikel 2

Opgaver

1. Eurojust støtter og styrker koordineringen af og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og forfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder og Europol samt oplysninger fra disse.
2. Ved udførelsen af sine opgaver:
 - a) tager Eurojust hensyn til enhver anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed og enhver oplysning fra et organ, der er kompetent i medfør af bestemmelser, der er vedtaget inden for traktaternes rammer, eller indsamlet af Eurojust selv
 - b) letter Eurojust efterkommelsen af anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.
3. Eurojust udfører sine opgaver på anmodning af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller på eget initiativ.

Artikel 3

Eurojusts kompetence

1. Eurojusts kompetence omfatter alle de former for kriminalitet, der er opført på listen i bilag 1. Dets kompetence omfatter dog ikke de former for kriminalitet, som henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence.
2. Eurojusts kompetence omfatter tilknyttede strafbare handlinger. Følgende overtrædelser skal betragtes som tilknyttede strafbare handlinger:
 - a) strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå de handlinger, der er opført på listen i bilag 1
 - b) strafbare handlinger, der begås for at fremme eller begå de handlinger, der er opført på listen i bilag 1
 - c) strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for de handlinger, der er opført på listen i bilag 1.
3. Eurojust kan på anmodning af en kompetent myndighed i en medlemsstat yde støtte til efterforskning og retsforfølgning, som berører denne ene medlemsstat og et tredjeland,

hvis der er indgået en aftale med dette land om samarbejde i medfør af artikel 43, eller hvis der i særlige tilfælde er en væsentlig interesse i, at Eurojust yder støtte.

4. På enten en medlemsstats kompetente myndigheds eller Kommissionens anmodning kan Eurojust bistå med efterforskning og retsforfølgning, der kun berører den pågældende medlemsstat og Unionen.

Artikel 4

Eurojusts operationelle funktioner

1. Eurojust:
 - a) underretter de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har kendskab til, og som har konsekvenser på EU-plan, eller som kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret
 - b) bistår medlemsstaternes kompetente myndigheder med at sikre den bedst mulige koordinering af efterforskningen og retsforfølgningen
 - c) yder støtte med henblik på at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig på grundlag af Europols analyser
 - d) samarbejder med og hører Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område, herunder gør brug af og bidrager til forbedringen af Det Europæiske Netværks dokumentdatabase.
 - e) yder operationel, teknisk og finansiell støtte til medlemsstaternes grænseoverskridende operationer og efterforskning, herunder fælles efterforskningshold.
2. Eurojust kan under udførelsen af sine opgaver fremsætte begrundede anmodninger til de berørte medlemsstats kompetente myndigheder om, at de:
 - a) indleder efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - b) accepterer, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
 - c) foretager en koordinering mellem de berørte medlemsstats kompetente myndigheder
 - d) opretter et fælles efterforskningshold i overensstemmelse med de relevante samarbejdsinstrumenter
 - e) meddeler det de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver
 - f) tager særlige efterforskningskridt
 - g) tager enhvert andet efterforskningskridt, som er begrundet i hensynet til efterforskningen eller retsforfølgningen.
3. Eurojust kan også:
 - a) sende Europol udtalelser baseret på analyser foretaget af Europol
 - b) yde logistisk støtte, herunder hjælp til oversættelse, tolkning og tilrettelæggelse af koordineringsmøder.
4. Hvis to eller flere medlemsstater ikke kan enes om, hvem af dem der skal iværksætte en efterforskning eller retsforfølgning, efter at der er fremsat anmodning herom i henhold til stk. 2, litra b), afgiver Eurojust en skriftlig udtalelse om sagen. Udtalelsen sendes straks til de berørte medlemsstater.

5. Eurojust afgiver på anmodning af en kompetent myndighed en skriftlig udtalelse om gentagne afslag på eller vanskeligheder med at efterkomme anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder afgørelser, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, forudsat at det ikke har kunnet løses efter aftale mellem de kompetente nationale myndigheder eller ved de pågældende nationale medlemmers indgriben. Udtalelsen sendes straks til de berørte medlemsstater.

Artikel 5

Eurojusts udøvelse af operationelle funktioner

1. Eurojust udfører sine opgaver gennem et eller flere af de berørte nationale medlemmer, når det træffer en hvilken som helst af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2.
2. Eurojust udfører sine opgaver som et kollegium:
 - a) når det træffer en hvilken som helst af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2,
 - i) såfremt et eller flere nationale medlemmer, der er berørt af en sag, som behandles af Eurojust, anmoder herom
 - ii) i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning, som har konsekvenser på EU-plan, eller som kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret
 - b) når det træffer en hvilken som helst af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, 4 eller 5,
 - c) hvis der er tale om et generelt spørgsmål, der vedrører opfyldelsen af Eurojusts operationelle mål
 - d) hvis det på anden måde er fastsat i denne afgørelse.
3. Når Eurojust udfører sine opgaver, angiver det, om det sker via et eller flere nationale medlemmer eller som et kollegium.

KAPITEL II EUROJUSTS STRUKTUR OG ORGANISATION

AFDELING I STRUKTUR

Artikel 6 **Eurojusts struktur**

Eurojusts struktur omfatter:

- a) de nationale medlemmer
- b) kollegiet
- c) bestyrelsen
- d) den administrerende direktør.

AFDELING II ***NATIONALE MEDLEMMER***

Artikel 7

De nationale medlemmers status

1. Hver medlemsstat udstationerer i overensstemmelse med sit retssystem et nationalt medlem af Eurojust, hvis faste arbejdssted bliver på Eurojusts hjemsted.
2. Hvert nationalt medlem bistås af én stedfortræder og en anden person, som assisterer medlemmet. Stedfortræderen og assistenten har deres faste arbejdssted i Eurojust. Det nationale medlem kan lade sig bistå af flere stedfortrædere eller assistenter, der om nødvendigt og med samtykke fra kollegiet kan have deres faste arbejdssted i Eurojust.
3. De nationale medlemmer og stedfortræderne har status som anklager, dommer eller politiembedsmand med tilsvarende kompetence. De kompetente nationale myndigheder giver dem de beføjelser, der er omhandlet i denne forordning, således at de kan løse deres opgaver.
4. Stedfortræderen handler på vegne af eller træder i stedet for det nationale medlem. En assistent kan også handle på vegne af eller træde i stedet for det nationale medlem, hvis den pågældende har den i stk. 3 omhandlede status.
5. Al udveksling af operationelle oplysninger mellem Eurojust og medlemsstaterne skal ske gennem det nationale medlem.
6. Et nationalt medlem kan kontakte sin medlemsstats kompetente myndigheder direkte.
7. Udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer, stedfortræderne og assistenterne afholdes af deres oprindelsesmedlemsstat.
8. Når nationale medlemmer, stedfortrædere og assistenter udfører deres opgaver inden for rammerne af Eurojust, betragtes de relevante udgifter i forbindelse med disse aktiviteter som aktionsudgifter.

Artikel 8

De nationale medlemmers beføjelser

1. De nationale medlemmer har beføjelse til:
 - a) at fremme eller på anden måde støtte fremsættelsen og efterkommelsen af alle anmodninger om gensidig retlig bistand eller gensidig anerkendelse eller selv fremsætte og efterkomme dem
 - b) direkte at kontakte og udveksle oplysninger med en hvilken som helst kompetent national myndighed i medlemsstaten
 - c) direkte at kontakte og udveksle oplysninger med en hvilken som helst kompetent international myndighed i overensstemmelse med deres medlemsstats internationale forpligtelser
 - d) at deltage i fælles efterforskningshold, herunder oprettelsen af sådanne efterforskningshold.
2. I samråd med den kompetente nationale myndighed:
 - a) iværksætter de nationale medlemmer efterforskningsforanstaltninger
 - b) tillader og koordinerer de nationale medlemmer kontrollerede leverancer i medlemsstaten i henhold til national lovgivning.

3. I hastesager, hvor det ikke er muligt i tide at nå til enighed om de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, har de nationale medlemmer beføjelse til at træffe disse, idet de snarest muligt informerer den nationale kompetente myndighed herom.

Artikel 9

Adgang til nationale registre

De nationale medlemmer har adgang til eller skal i det mindste kunne indhente oplysninger fra følgende typer registre i deres medlemsstat i henhold til national lovgivning:

- a) strafferegistre
- b) registre over anholdte
- c) efterforskningsregistre
- d) dna-registre
- e) andre registre hos de offentlige myndigheder i deres medlemsstat, hvis disse oplysninger er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.

AFDELING III

KOLLEGIET

Artikel 10

Kollegiets sammensætning

1. Kollegiet består af:
 - a) alle de nationale medlemmer, når kollegiet udøver sine operationelle funktioner i henhold til artikel 4
 - b) alle de nationale medlemmer og to repræsentanter for Kommissionen, når kollegiet udøver sine forvaltningsfunktioner, jf. artikel 14.
2. Medlemmernes og deres stedfortræderes mandat er på mindst fire år og kan forlænges én gang. Ved mandatets udløb eller ved fratræden fortsætter medlemmerne i deres hverv, indtil deres mandat er forlænget, eller indtil de afløses.
3. Den administrerende direktør deltager i kollegiets forvaltningsmøder uden stemmeret.
4. Kollegiet kan indkalde en hvilken som helst person, hvis synspunkt kan være af interesse, til at overvære dets møder som observatør.
5. Kollegiets medlemmer kan afhængigt af kollegiets forretningsorden bistås af rådgivere eller eksperter.

Artikel 11

Eurojusts formand og næstformænd

1. Kollegiet vælger med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne en formand og to næstformænd blandt de nationale medlemmer.
2. Næstformændene træder i formandens sted, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.
3. Formanden og næstformændene vælges for fire år. De kan genvælges én gang. Når et nationalt medlem vælges til formand eller næstformand for Eurojust, forlænges den pågældendes mandat som nationalt medlem, således at det sikres, at vedkommende kan udføre sit hverv som formand eller næstformand.

Artikel 12
Kollegiets møder

1. Formanden indkalder til kollegiets møder.
2. Kollegiet holder mindst et operationelt møde om måneden. Med henblik på kollegiets forvaltningsopgaver afholder det mindst to ordinære møder om året. Derudover afholder det møder på formandens initiativ, på Kommissionens anmodning eller på anmodning af mindst to tredjedele af medlemmerne.
3. Dagsordenen for alle kollegiets møder sendes til Den Europæiske Anklagemyndighed, som har ret til at deltage i møderne uden stemmeret, når der drøftes spørgsmål, som den anser for at være af relevans for Den Europæiske Anklagemyndigheds virke.

Artikel 13
Kollegiets afstemningsregler

1. Medmindre andet er fastsat, træffer kollegiet sine beslutninger med et flertal af sine medlemmer.
2. Hvert nationalt medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har stedfortræderen stemmeret.
3. Formanden og næstformændene har stemmeret.

Artikel 14
Kollegiets forvaltningsopgaver

1. Ved udøvelsen af sine forvaltningsfunktioner skal kollegiet:
 - a) hvert år vedtage Eurojusts programmeringsdokument med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne og i henhold til artikel 15
 - b) med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne vedtage Eurojusts årlige budget og udøve andre funktioner under overholdelse af Eurojusts budget, jf. kapitel VI
 - c) vedtage en konsolideret årsberetning om Eurojusts aktiviteter og senest den [*date foreseen in FFR*] det følgende år sende den til Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter, Rådet, Kommissionen og Revisionsrettens og offentliggøre den
 - d) vedtage en personaleplan som en del af programmeringsdokumentet
 - e) vedtage de finansielle regler, der gælder for Eurojust i henhold til artikel 52
 - f) vedtage regler for forebyggelse og styring af interessekonflikter i forhold til sine medlemmer
 - g) i henhold til stk. 2 og med hensyn til agenturets personale udøve de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union¹⁷ tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte¹⁸ tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (herefter benævnt "ansættelsesmyndighedsbeføjelser")

¹⁷ Rådets forordning nr. 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EFT P 45 af 14.6.1962, s. 1385), som ændret, navnlig ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1) som efterfølgende selv er ændret.

¹⁸ Rådets forordning nr. 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EFT P 45 af 14.6.1962, s. 1385), som ændret, navnlig ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1) som efterfølgende selv er ændret.

- h) udnævne den administrerende direktør og om nødvendigt forlænge den pågældendes mandat eller afskedige den pågældende, jf. artikel 17
 - i) udnævne en regnskabsfører og en databeskyttelsesansvarlig, som er funktionelt uafhængig under udførelsen af sit hverv
 - j) godkende samarbejdsordninger, der er indgået i henhold til artikel 43
 - k) vælge formanden og næstformændene i henhold til artikel 11
 - l) vedtage sin forretningsorden.
2. Kollegiet vedtager i henhold til artikel 110 i tjenstemandsvedtægten en beslutning på grundlag af artikel 2, stk. 1, i tjenstemandsvedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte om uddelegering af de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og fastsættelse af betingelserne for suspendering af uddelingen af disse beføjelser. Den administrerende direktør har bemyndigelse til at uddelegere disse beføjelser.
3. Under ekstraordinære omstændigheder kan kollegiet midlertidigt suspendere uddelegeringen af beføjelserne som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og de beføjelser, sidstnævnte har uddelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller til et andet medlem af personalet end den administrerende direktør.
4. Kollegiet træffer med to tredjedels flertal blandt medlemmerne beslutning om udnævnelse af den administrerende direktør, forlængelse af dennes mandat og afskedigelse af denne.

Artikel 15

Årlig og flerårig programmering

1. Kollegiet vedtager senest [30. november hvert år] et programmeringsdokument, som indeholder den flerårige og årlige programmering på grundlag af et udkast fra den administrerende direktør, idet der tages hensyn til Kommissionens udtalelse. Det sender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Programmeringsdokumentet bliver definitivt efter den endelige vedtagelse af det almindelige budget og tilpasses om nødvendigt hertil.
2. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det i stk. 4 nævnte flerårige arbejdsprogram. Det skal heri klart fremgå, hvilke opgaver der er tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.
3. Kollegiet ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, når agenturet tildeles en ny opgave. Alle væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Kollegiet kan uddelegere beføjelser til den administrerende direktør til at foretage ikke-væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram.
4. I det flerårige arbejdsprogram fastsættes den samlede strategiske programmering, herunder mål, forventede resultater og resultatindikatorer. Heri fastsættes desuden resourceplanen, herunder det flerårige budget og personalebehovet. Resourceplanen ajourføres hvert år. Den strategiske programmering ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, navnlig for at tage hensyn til resultatet af den evaluering, der er omhandlet i artikel 56.

AFDELING IV ***BESTYRELSEN***

Artikel 16

Bestyrelsens funktion

1. Kollegiet bistås af en bestyrelse. Bestyrelsen er ikke involveret i Eurojusts operationelle funktioner, jf. artikel 4 og 5.
2. Bestyrelsen:
 - a) forbereder de beslutninger, som kollegiet skal vedtage i henhold til artikel 14
 - b) vedtager en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til risiciene for svig, hvad angår costbenefitanalysen af de foranstaltninger, der skal gennemføres
 - c) vedtager hensigtsmæssige gennemførelsesbestemmelser til tjenstemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, jf. tjenstemandsvedtægts artikel 110
 - d) sikrer en passende opfølgning af resultaterne og henstillingerne fra de interne og eksterne revisionsrapporter, evalueringer og undersøgelser, bl.a. fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
 - e) træffer alle beslutninger vedrørende indførelsen og om nødvendigt ændringen af Eurojusts interne administrative strukturer
 - f) bistår og rådgiver den administrerende direktør i forbindelse med gennemførelsen af kollegiets beslutninger, jf. den administrerende direktørs ansvar som fastsat i artikel 18, med henblik på at øge tilsynet med den administrative og budgetmæssige forvaltning
 - g) træffer alle andre beslutninger, som ikke udtrykkeligt er tillagt kollegiet i medfør af artikel 5 og 14 eller henhører under den administrerende direktørs ansvar, jf. artikel 18
 - h) vedtager sin forretningsorden.
3. Bestyrelsen kan, når det er nødvendigt som følge af en hastesituation, træffe visse foreløbige beslutninger på kollegiets vegne vedrørende administrative og budgetmæssige forhold, som skal bekræftes af kollegiet.
4. Bestyrelsen består af kollegiets formand og næstformænd, en repræsentant for Kommissionen og et andet medlem af kollegiet. Kollegiets formand fungerer som formand for bestyrelsen. Bestyrelsen træffer beslutninger med flertal blandt medlemmerne, idet hvert medlem har én stemme. Den administrerende direktør deltager i bestyrelsens møder, men har ikke stemmeret.
5. Bestyrelsesmedlemmernes mandat er på fire år med undtagelse af medlemmet af kollegiet, som udpeges efter et toårigt rotationssystem. Bestyrelsesmedlemmernes mandat udløber, når deres mandat som nationale medlemmer udløber.
6. Bestyrelsen holder mindst ét ordinært møde hver tredje måned. Derudover afholder det møder på formandens initiativ, på Kommissionens anmodning eller på anmodning af mindst to af dets øvrige medlemmer.
7. Dagsordenen for alle bestyrelsens møder sendes til Den Europæiske Anklagemyndighed, som har ret til at deltage i møderne uden stemmeret, når der drøftes spørgsmål, som den anser for at være af relevans for Den Europæiske Anklagemyndigheds virke.

8. Den Europæiske Anklagemyndighed kan afgive skriftlige udtalelser til bestyrelsen, som bestyrelsen uden ugrundet ophold skal besvare skriftligt.

AFDELING V ***DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR***

Artikel 17

Den administrerende direktørs status

1. Den administrerende direktør ansættes som midlertidigt ansat hos Eurojust i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.
2. Den administrerende direktør udnævnes af kollegiet på grundlag af en liste over kandidater foreslået af Kommissionen efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Med henblik på indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres Eurojust af kollegiets formand.
3. Den administrerende direktør udnævnes for fem år. Ved udløbet af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, hvori der tages hensyn til evalueringen af den administrerende direktørs arbejde.
4. Kollegiet kan på forslag af Kommissionen, som tager hensyn til den vurdering, der er omhandlet i stk. 3, forlænge den administrerende direktørs mandat én gang med højst fem år.
5. En administrerende direktør, hvis mandat er blevet forlænget, kan ikke deltage i den næste udvælgelsesprocedure til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.
6. Den administrerende direktør står til ansvar over for kollegiet og bestyrelsen.
7. Den administrerende direktør kan kun afskediges, efter at kollegiet har truffet beslutning herom på forslag af Kommissionen.

Artikel 18

Den administrerende direktørs ansvar

1. I forbindelse med administrative formål forvaltes Eurojust af sin administrerende direktør.
2. Med forbehold af Kommissionens og bestyrelsens respektive beføjelser udfører den administrerende direktør sit hverv i uafhængighed og må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
3. Den administrerende direktør er Eurojusts retlige repræsentant.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af Eurojusts administrative opgaver. Den administrerende direktør er bl.a. ansvarlig for:
 - a) den daglige forvaltning af Eurojust
 - b) gennemførelsen af kollegiets og bestyrelsens beslutninger
 - c) forberedelsen af programmeringsdokumentet og videregivelsen heraf til bestyrelsen og kollegiet, efter at Kommissionen er blevet konsulteret
 - d) gennemførelsen af programmeringsdokumentet og rapporteringen til bestyrelsen og kollegiet om gennemførelsen heraf
 - e) udarbejdelsen af Eurojusts årsberetning og fremlæggelsen heraf for bestyrelsen med henblik på færdiggørelse og for kollegiet med henblik på godkendelse
 - f) udarbejdelsen af en handlingsplan til opfølgning af konklusionerne af de interne eller eksterne revisionsrapporter, evalueringer og undersøgelser fra bl.a. Den Europæiske

Tilsynsførende for Databeskyttelse og OLAF og den halvårlige statusrapportering til bestyrelsen, Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

- g) beskyttelsen af Unionens finansielle interesser ved at træffe foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet, foretage effektiv kontrol og i tilfælde af uregelmæssigheder at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb og om nødvendigt pålægge administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning
- h) udarbejde en strategi for bekæmpelse af svig i Eurojust og forelægge den for bestyrelsen til godkendelse
- i) udarbejde et udkast til finansielle bestemmelser for Eurojust
- j) udarbejde et udkast til overslag over indtægter og udgifter for Eurojust og gennemførelsen af dets budget.

KAPITEL III OPERATIONELLE ANLIGGENDER

Artikel 19

Koordineringsvagt

1. For at kunne udføre sine opgaver i hastesager opretter Eurojust en koordineringsvagt, der til enhver tid skal kunne modtage og behandle de anmodninger, der rettes til den. Koordineringsvagten skal kunne kontaktes døgnet rundt alle ugens dage gennem ét enkelt kontaktpunkt i Eurojust.
2. Koordineringsvagten skal være baseret på én repræsentant (repræsentanten for koordineringsvagten) pr. medlemsstat, som kan være enten det nationale medlem, dennes stedfortræder eller en assistent med beføjelse til at træde i stedet for det nationale medlem. Repræsentanten for koordineringsvagten skal kunne træde til døgnet rundt alle ugens dage.
3. Repræsentanterne for koordineringsvagten træder til uden ugrundet ophold i forbindelse med efterkommelsen af en anmodning i deres medlemsstat.

Artikel 20

Nationalt Eurojustkoordineringssystem

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale Eurojustkorrespondenter.
2. Hver medlemsstat etablerer et nationalt Eurojustkoordineringssystem for at sikre koordineringen af det arbejde, som udføres af:
 - a) de nationale Eurojustkorrespondenter
 - b) den nationale Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet
 - c) den nationale korrespondent for Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område og indtil tre andre kontaktpunkter i Det Europæiske Retlige Netværk
 - d) de nationale medlemmer eller kontaktpunkter for nettet for de fælles efterforskningshold og de net, der er etableret ved afgørelse 2002/494/RIA, 2007/845/RIA og 2008/852/RIA.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede personer bibeholder deres stilling og status i henhold til national lovgivning.

4. De nationale Eurojustkorrespondenter er ansvarlige for det nationale Eurojustkoordineringssystemets funktion. Udnævnes der flere Eurojustkorrespondenter, er en af dem ansvarlig for, at det nationale Eurojustkoordineringssystem fungerer.
5. Det nationale Eurojustkoordineringssystem fremmer i medlemsstaten udførelsen af Eurojusts opgaver, navnlig ved:
 - a) at sikre, at det sagsforvaltningssystem, der er omhandlet i artikel 24, modtager oplysninger vedrørende den pågældende medlemsstat på en effektiv og pålidelig måde
 - b) at hjælpe med at afgøre, om en sag skal behandles med bistand fra Eurojust eller fra Det Europæiske Retlige Netværk
 - c) at hjælpe det nationale medlem med at udpege de relevante myndigheder med henblik på fuldbyrdelse af anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse
 - d) at opretholde tætte forbindelser med den nationale Europolenhed.
6. For at nå de mål, der er nævnt i stk. 5, skal de personer, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 2, litra a), b) og c), og kan de personer, der er omhandlet i stk. 2, litra d), kobles til sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med denne artikel og artikel 24, 25, 26 og 30. Forbindelsen til sagsforvaltningssystemet finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget.
7. Etableringen af det nationale Eurojustkoordineringssystem og udpegelsen af de nationale korrespondenter forhindrer ikke direkte kontakt mellem det nationale medlem og de kompetente myndigheder i dennes medlemsstat.

Artikel 21

Udveksling af oplysninger med medlemsstaterne og mellem nationale medlemmer

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler alle de oplysninger med Eurojust, der er nødvendige med henblik på udførelsen af Eurojusts opgaver i henhold til artikel 2 og 4 samt databeskyttelsesreglerne i denne forordning. Dette skal mindst omfatte de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, 6 og 7.
2. Fremsendelse af oplysninger til Eurojust betragtes kun som en anmodning om bistand fra Eurojust i den pågældende sag, hvis en kompetent myndighed præciserer dette.
3. De nationale medlemmer udveksler uden forudgående tilladelse alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Eurojusts opgaver, indbyrdes eller med de kompetente myndigheder i deres egen medlemsstat. De kompetente nationale myndigheder informerer straks deres nationale medlemmer om sager, der vedrører dem.
4. De kompetente nationale myndigheder informerer deres nationale medlemmer om oprettelsen af fælles efterforskningshold og resultaterne af disse holds arbejde.
5. De kompetente nationale myndigheder informerer uden ugrundet ophold deres nationale medlemmer om sager vedrørende strafbare handlinger, der henhører under Eurojusts kompetence, som berører mindst tre medlemsstater, og for hvilke der er sendt anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde, herunder dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, til mindst to medlemsstater.
6. De kompetente nationale myndigheder informerer straks deres nationale medlemmer om:
 - a) tilfælde, hvor der er opstået, eller det er sandsynligt, at der vil opstå kompetencekonflikter

- b) kontrollerede leverancer, som berører mindst tre lande, hvoraf mindst to er medlemsstater
 - c) gentagne vanskeligheder med eller afslag på at efterkomme anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.
7. De nationale myndigheder er ikke forpligtet til i en given sag at videregive oplysninger, hvis videregivelsen:
- a) skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller
 - b) bringer personers sikkerhed i fare.
8. Denne artikel berører ikke betingelserne i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande, herunder eventuelle betingelser, som tredjelande måtte have fastsat for anvendelsen af oplysninger, når de er videregivet.
9. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, sendes på struktureret vis som fastsat af Eurojust.

Artikel 22

Oplysninger fra Eurojust til de kompetente nationale myndigheder

1. Eurojust giver de kompetente nationale myndigheder oplysninger om resultaterne af behandlingen af oplysninger, herunder om forbindelser til sager, som allerede er lagret i sagsforvaltningssystemet. Disse oplysninger kan omfatte personoplysninger.
2. Når en kompetent national myndighed anmoder Eurojust om oplysninger, fremsender Eurojust disse inden for den frist, som denne myndighed har angivet.

Artikel 23

Opfølgning af Eurojusts anmodninger og udtalelser

De kompetente nationale myndigheder besvarer uden ugrundet ophold Eurojusts anmodninger og udtalelser, jf. artikel 4. Hvis de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme en anmodning som omhandlet i artikel 4, stk. 2, eller beslutter ikke at følge en skriftlig udtalelse som omhandlet i artikel 4, stk. 4 og 5, underretter de uden ugrundet ophold Eurojust om deres beslutning og begrundet den. Hvis det ikke er muligt at begrunde et afslag på at efterkomme en anmodning, fordi dette ville skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller bringe personers sikkerhed i fare, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder gøre operationelle grunde gældende.

Artikel 24

Sagsforvaltningssystem, fortegnelse og midlertidige elektroniske sagsmapper

1. Eurojust opretter et sagsforvaltningssystem bestående af midlertidige elektroniske sagsmapper og en fortegnelse, som indeholder de personoplysninger, der er omhandlet i bilag 2, og andre oplysninger end personoplysninger.
2. Formålet med sagsforvaltningssystemet er:
 - a) at støtte forvaltningen og koordineringen af efterforskning og retsforfølgning, hvor Eurojust yder støtte, navnlig ved sammenholdelse af oplysninger
 - b) at lette adgangen til oplysninger om igangværende efterforskning og retsforfølgning
 - c) at lette kontrollen med, at behandlingen af personoplysninger er lovlig og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

3. Sagsforvaltningssystemet kan kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i afgørelse 2008/976/RIA.
4. Fortegnelsen skal indeholde henvisninger til de midlertidige elektroniske sagsmapper, der behandles inden for rammerne af Eurojusts virksomhed, og må ikke indeholde andre personoplysninger end dem, der er nævnt i punkt 1, litra a)-i), k) og m), og i punkt 2 i bilag 2.
5. De nationale medlemmer af Eurojust kan under udførelsen af deres opgaver behandle oplysninger om de konkrete sager, de arbejder med, i en midlertidig elektronisk sagsmappe. De tillader, at den databeskyttelsesansvarlige får adgang til den midlertidige elektroniske sagsmappe. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes af det pågældende nationale medlem om oprettelsen af enhver ny midlertidig elektronisk sagsmappe, der indeholder personoplysninger.
6. I forbindelse med behandlingen af operationelle personoplysninger, der er knyttet til en bestemt sag, må Eurojust ikke oprette andre elektroniske databaser end sagsforvaltningssystemet eller en midlertidig elektronisk sagsmappe.
7. Sagsforvaltningssystemet og de midlertidige elektroniske sagsmapper skal gøres tilgængelige for Den Europæiske Anklagemyndighed.
8. Bestemmelserne om adgang til sagsforvaltningssystemet og de elektroniske midlertidige sagsmapper finder tilsvarende anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndighed. De oplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indlæst i sagsforvaltningssystemet, de midlertidige elektroniske sagsmapper og fortegnelsen, er ikke tilgængelige på nationalt plan.

Artikel 25

Anvendelsen af de midlertidige elektroniske sagsmapper og fortegnelsen

1. Det pågældende nationale medlem opretter en midlertidig elektronisk sagsmappe for hver sag, som vedkommende får fremsendt oplysninger om, for så vidt denne fremsendelse er i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende retsakter. Det nationale medlem er ansvarligt for forvaltningen af de midlertidige elektroniske sagsmapper, som vedkommende har oprettet.
2. Et nationalt medlem, der opretter en midlertidig elektronisk sagsmappe, beslutter fra sag til sag, om adgangen til den midlertidige elektroniske sagsmappe skal begrænses, eller om der skal gives hel eller delvis adgang til den, hvis det er nødvendigt, for at Eurojust kan udføre sine opgaver, for andre nationale medlemmer eller for Eurojusts personale, der af den administrerende direktør har tilladelse hertil.
3. Et nationalt medlem, der har oprettet en midlertidig elektronisk sagsmappe, beslutter, hvilke oplysninger i forbindelse med denne elektroniske sagsmappe der skal indføres i fortegnelsen.

Artikel 26

Adgang til sagsforvaltningssystemet på nationalt plan

1. De personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, har, i det omfang de koblet til sagsforvaltningssystemet, kun adgang til:
 - a) fortegnelsen, medmindre det nationale medlem, der har besluttet at indlæse oplysningerne i fortegnelsen, udtrykkeligt nægter at give adgang hertil
 - b) de midlertidige elektroniske sagsmapper, der er oprettet af det nationale medlem fra deres medlemsstat

- c) de midlertidige elektroniske sagsmapper, der er oprettet eller forvaltes af nationale medlemmer fra andre medlemsstater, og som det nationale medlem fra deres medlemsstat har fået adgang til, medmindre det nationale medlem, der har oprettet eller forvalter den midlertidige elektroniske sagsmappe, udtrykkeligt har afvist at give adgang.
2. Et nationalt medlem træffer inden for de begrænsninger, der er omhandlet i stk. 1, afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang til de midlertidige elektroniske sagsmapper i den pågældende medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet.
3. Hver medlemsstat træffer efter høring af sit nationale medlem afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang til fortegnelsen i denne medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet. Medlemsstaterne giver Eurojust og Kommissionen meddelelse om deres beslutning, hvad angår gennemførelsen af dette stykke. Kommissionen informerer de øvrige medlemsstater herom.
4. Personer, der i henhold til stk. 2 har fået adgang, har mindst adgang til fortegnelsen i det omfang, der er nødvendigt for at få adgang til de midlertidige elektroniske sagsmapper, som de har fået adgang til.

KAPITEL IV BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 27

Behandling af personoplysninger

1. I det omfang det er nødvendigt for Eurojusts udførelse af sin udtrykkeligt beskrevne opgave, må Eurojust inden for rammerne af sin kompetence og med henblik på udførelsen af sine operationelle opgaver og ved hjælp af elektronisk databehandling eller strukturerede manuelle registre i henhold til denne forordning alene behandle de personoplysninger, der er opregnet i punkt 1 i bilag 2, i relation til personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning mistænkes for at have begået eller have medvirket til en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence, eller som er blevet dømt for en sådan strafbar handling.
2. Eurojust må kun behandle de personoplysninger, der er opregnet i punkt 2 i bilag 2, i relation til personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning betragtes som vidner eller forurettede inden for rammerne af en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning i forbindelse med en eller flere af de former for kriminalitet og de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 3, eller i relation til personer, der er under 18 år. Behandling af sådanne personoplysninger må kun finde sted, hvis det er absolut nødvendigt af hensyn til udførelsen af Eurojusts udtrykkeligt beskrevne opgave, og hvis behandlingen af oplysningerne ligger inden for rammerne af agenturets kompetence og sker med Eurojusts operationelle opgaver for øje.
3. I undtagelsestilfælde må Eurojust også i et begrænset tidsrum, som ikke må overskride det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den sag, som de behandlede oplysninger vedrører, behandle andre personoplysninger end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, vedrørende omstændighederne omkring en lovovertrædelse, såfremt de er af umiddelbar betydning for og indgår i den igangværende efterforskning, som Eurojust koordinerer eller hjælper med at koordinere, og såfremt behandlingen af disse oplysninger er strengt nødvendig af de årsager, der er beskrevet i stk. 1. Den databeskyttelsesansvarlige, der er omhandlet i artikel 31, underrettes straks, hvis dette stykke bringes i anvendelse, og informeres om de særlige

omstændigheder, der berettiger behandlingen af disse personoplysninger. Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller forurettede, jf. stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af mindst to nationale medlemmer i fællesskab.

4. Eurojust må kun foretage manuel eller elektronisk databehandling af personoplysninger vedrørende racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt vedrørende helbredsforhold og seksualliv, hvis disse oplysninger er strengt nødvendige for den relevante nationale efterforskning samt for koordineringen i Eurojust, og såfremt de supplerer andre personoplysninger, der allerede er blevet behandlet. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes straks, hvis dette stykke bringes i anvendelse. Disse oplysninger må ikke behandles i den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 4. Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller forurettede, jf. stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af kollegiet.
5. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på Eurojusts behandling af personoplysninger i forbindelse med dets virksomhed. Nærværende forordning specificerer og supplerer forordning (EF) nr. 45/2001 for så vidt angår personoplysninger, der behandles af Eurojust i forbindelse med dets operationelle opgaver.

Artikel 28

Frister for lagring af personoplysninger

1. Personoplysninger, som behandles af Eurojust, må ikke lagres længere end indtil den første af følgende datoer:
 - a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
 - b) den dato, hvor personen blev frifundet, og retsafgørelsen har fået retskraft
 - c) tre år efter den dato, hvor retsafgørelsen har fået retskraft i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
 - d) den dato, hvor Eurojust og de berørte medlemsstater konstaterer eller i fællesskab beslutter, at det ikke længere er nødvendigt, at efterforskningen og retsforfølgningen koordineres af Eurojust, medmindre der er pligt til at forelægge Eurojust disse oplysninger i henhold til artikel 21, stk. 5, eller 6
 - e) tre år efter den dato, hvor oplysningerne blev fremsendt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 6 eller 7.
2. Overholdelsen af de i stk. 1, litra a), b), c) og d), nævnte frister for lagring kontrolleres løbende ved hjælp af hensigtsmæssig elektronisk databehandling. Under alle omstændigheder vurderes det hvert tredje år efter indlæsningen, om det fortsat er nødvendigt at lagre oplysningerne. Hvis oplysninger vedrørende de i artikel 27, stk. 4, nævnte personer lagres i en længere periode end fem år, underrettes Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse herom.
3. Når en af de i stk. 1, litra a), b), c) eller d), nævnte frister udløber, foretager Eurojust en vurdering af, om det fortsat er nødvendigt at lagre oplysningerne, for at det kan udføre sine opgaver, og Eurojust kan undtagelsesvis beslutte at lagre oplysningerne, indtil den næste vurdering skal foretages. Det skal angives, hvorfor en fortsat lagring heraf er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der ikke træffes beslutning om fortsat at lagre personoplysningerne, skal de automatisk slettes efter tre år. Når forældelsesfristen for påtale er udløbet i alle de berørte medlemsstater, jf. stk. 1, litra a), må oplysninger dog kun lagres, hvis de er nødvendige, for at Eurojust kan yde støtte i henhold til denne forordning.

4. Når oplysninger i henhold til stk. 3 lagres i længere tid end de datoer, der er nævnt i stk. 1, vurderer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse hvert tredje år, om det fortsat er nødvendigt at lagre dem.
5. Hvis en sagsmappe indeholder ikke-elektronisk behandlede og ikke-strukturerede oplysninger, og fristen for lagring er udløbet for så vidt angår den seneste elektronisk behandlede oplysning i sagsmappen, sendes alle sagsakterne tilbage til den myndighed, der har videregivet dem, og eventuelle kopier tilintetgøres.
6. Hvis Eurojust har koordineret en efterforskning eller retsforfølgning, underretter de berørte nationale medlemmer Eurojust og de øvrige berørte medlemsstater om alle retsafgørelser vedrørende sagen, som har fået retskraft, bl.a. med henblik på, at stk. 1, litra b), kan finde anvendelse.

Artikel 29

Registrering og dokumentation

1. Med henblik på kontrol af lovligheden af databehandlingen samt med henblik på at udøve egenkontrol og sikre, at de pågældende data beskyttes, og at indholdet ikke ændres, registrerer Eurojust enhver indsamling, ændring, adgang, videregivelse, samkøring og sletning af personoplysninger, der anvendes til operationelle formål. Disse registeroplysninger slettes efter 18 måneder, medmindre oplysningerne stadig skal bruges til løbende kontrol.
2. Registeroplysningerne i henhold til stk. 1 meddeles Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på dennes anmodning. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan kun anvende disse oplysninger til kontrol af databeskyttelsen, til at sikre korrekt databehandling og til at sikre, at de pågældende data beskyttes, og at indholdet ikke ændres.

Artikel 30

Autoriseret adgang til personoplysninger

Kun nationale medlemmer og deres stedfortrædere og assistenter, de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, og er koblet til sagsforvaltningssystemet, samt autoriseret Eurojustpersonale kan med henblik på at udføre Eurojusts opgaver og inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 24, 25 og 26, få adgang til personoplysninger, der behandles af Eurojust i forbindelse med dets operationelle opgaver.

Artikel 31

Udpegning af den databeskyttelsesansvarlige

1. Bestyrelsen udpeger en databeskyttelsesansvarlig i henhold til artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001.
2. Den databeskyttelsesansvarlige skal med henblik på overholdelsen af forpligtelserne i artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001:
 - a) sikre, at videregivelse af personoplysninger registreres skriftligt
 - b) samarbejde med det Eurojustpersonale, der er ansvarligt for procedurer, oplæring og rådgivning i forbindelse med databehandling.
 - c) udarbejde en årsberetning og sende denne til kollegiet og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
3. Den databeskyttelsesansvarlige har under udførelsen af sine opgaver adgang til alle de oplysninger, som behandles af Eurojust, og til alle Eurojusts lokaler.

4. Eurojustpersonale, der bistår den databeskyttelsesansvarlige i dennes udførelse af sine opgaver, har adgang til de personoplysninger, som behandles af Eurojust, og til Eurojusts lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udøvelsen af deres opgaver.
5. Hvis den databeskyttelsesansvarlige er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 eller i denne forordning vedrørende behandling af personoplysninger ikke er overholdt, underretter denne den administrerende direktør og anmoder ham eller hende om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis den administrative direktør ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger, underretter den databeskyttelsesansvarlige kollegiet og aftaler en bestemt svarfrist med det. Hvis kollegiet ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger, henviser den databeskyttelsesansvarlige sagen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
6. Bestyrelsen vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 24, stk. 8, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 32

Nærmere regler for udøvelse af retten til aktindsigt

1. Enhver, der har været genstand for registrering, og som ønsker at udøve retten til aktindsigt i personoplysninger, kan vederlagsfrit indgive en anmodning herom til den myndighed, der er udpeget hertil, i en medlemsstat efter eget valg. Myndigheden videresender straks og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen anmodningen til Eurojust.
2. Eurojust besvarer anmodningen uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen.
3. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater høres af Eurojust, inden Eurojust træffer afgørelse. En afgørelse om adgang til oplysninger er betinget af, at der er et tæt samarbejde mellem Eurojust og de medlemsstater, der direkte er berørt af videregivelsen af oplysningerne. I ethvert tilfælde, hvor en medlemsstat gør indsigelse mod Eurojusts foreslåede svar, underretter den Eurojust om grundene hertil.
4. Når retten til aktindsigt er begrænset, jf. artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 45/2001, underretter Eurojust skriftligt den registrerede i henhold til forordningens artikel 20, stk. 3. Oplysninger om de vigtigste bevæggrunde for anvendelsen af begrænsningen kan udelades, hvis videregivelsen af sådanne oplysninger vil fratage begrænsningen dens virkning. Den registrerede skal som minimum underrettes om, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har foretaget al nødvendig kontrol.
5. Eurojust begrundet udeladelsen af oplysninger om de vigtigste bevæggrunde, som den i stk. 4 nævnte begrænsning støttes på.
6. De nationale medlemmer, som er berørt af anmodningen, behandler den og træffer afgørelse på vegne af Eurojust. Der foretages en fuldstændig behandling af anmodningen senest tre måneder efter modtagelsen. Såfremt de nationale medlemmer er uenige, henvises anmodningen til kollegiet, der træffer afgørelse med to tredjedeles flertal.
7. Når Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse under anvendelse af artikel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001 kontrollerer, om Eurojusts behandling af personoplysninger er lovlig, underretter den som minimum den registrerede om, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har foretaget al nødvendig kontrol.

Artikel 33

Ret til berigtigelse, sletning og begrænsning af behandlingen af personoplysninger

1. Hvis de personoplysninger, der skal berigtiges, slettes eller omfattes af begrænset behandling som omhandlet i artikel 14, 15 eller 16 i forordning (EF) nr. 45/2001, er blevet meddelt Eurojust af tredjelande, internationale organisationer, private parter eller privatpersoner eller er resultatet af Eurojusts egne analyser, skal Eurojust berigtige, slette eller begrænse behandlingen af oplysningerne.
2. Hvis de personoplysninger, der skal berigtiges, slettes eller omfattes af begrænset behandling som omhandlet i artikel 14, 15 eller 16 i forordning (EF) nr. 45/2001, er blevet meddelt Eurojust direkte af medlemsstaterne, skal Eurojust berigtige, slette eller begrænse behandlingen af oplysningerne i samarbejde med medlemsstaterne.
3. Hvis urigtige oplysninger er videregivet på anden passende vis, eller hvis fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl ved videregivelsen, eller hvis oplysningerne blev videregivet i strid med denne forordning, eller hvis fejlene skyldes, at Eurojust har indlæst, accepteret eller lagret oplysningerne forkert eller i strid med denne forordning, skal Eurojust berigtige eller slette oplysningerne i samarbejde med de pågældende medlemsstater.
4. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 14, 15 eller 16 i forordning (EF) nr. 45/2001, underrettes alle modtagerne af disse oplysninger straks, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 45/2001. Modtagerne berigtiger, sletter eller begrænser derefter behandlingen af oplysningerne i deres eget system i henhold til de for dem gældende regler.
5. Eurojust informerer skriftligt og uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen den registrerede om, at oplysningerne vedrørende den pågældende er blevet berigtiget, slettet eller omfattet af begrænset behandling.
6. Eurojust informerer skriftligt den registrerede om afslag på at berigtige, slette eller begrænse behandlingen af oplysningerne og oplyser den pågældende om muligheden for at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og om adgangen til at indbringe afslaget for domstolene.

Artikel 34

Databeskyttelsesansvar

1. Eurojust behandler personoplysninger på en sådan måde, at det kan fastslås, hvilken myndighed der har meddelt oplysningerne, eller hvorfra personoplysningerne hidrører.
2. Ansvar for kvaliteten af personoplysninger påhviler den medlemsstat, der har meddelt Eurojust personoplysningerne, og påhviler Eurojust, når der er tale om personoplysninger, der er meddelt af EU-organer, tredjelande eller internationale organisationer, og personoplysninger, som Eurojust har indhentet fra offentligt tilgængelige kilder.
3. Ansvar for overholdelsen af forordning (EF) nr. 45/2001 og denne forordning påhviler Eurojust. Ansvar for lovligheden af videregivelsen af personoplysninger fra medlemsstaterne til Eurojust påhviler den medlemsstat, som meddeler personoplysningerne, og påhviler Eurojust for så vidt angår personoplysninger, som Eurojust meddeler medlemsstater, EU-organer og tredjelande eller organisationer.
4. Med forbehold af andre bestemmelser i denne forordning er Eurojust ansvarlig for alle de oplysninger, som det behandler.

Artikel 35

Samarbejde mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale datatilsynsmyndigheder

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udfører sine opgaver i nært samarbejde med de kompetente nationale datatilsynsmyndigheder i konkrete spørgsmål, der kræver national medvirken, navnlig hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller en kompetent national datatilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller potentielt ulovlig videregivelse ved brug af Eurojusts kommunikationskanaler, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende implementeringen og fortolkningen af denne forordning.
2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente nationale datatilsynsmyndigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser om fornødent udveksle relevant information, bistå hinanden i forbindelse med audit og inspektioner, undersøge vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøge problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremme bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder.
3. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes efter behov med henblik på de formål, der er beskrevet i denne artikel. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afholder udgifterne i forbindelse med møderne og varetager støttefunktionerne. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.

Artikel 36

Klageadgang til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Når en klage indgivet af en registreret i henhold til artikel 32, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 vedrører en afgørelse som omhandlet i artikel 32 og 33, hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de nationale kontrolinstanser eller den kompetente retsinstans i den medlemsstat, der var kilden til oplysningerne, eller den direkte berørte medlemsstat. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse træffer afgørelse, der også kan bestå i et afslag på at meddele oplysninger, i nært samarbejde med den nationale kontrolinstans eller den kompetente retsinstans.
2. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, som en medlemsstat har meddelt Eurojust, sikrer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sig, at de nødvendige undersøgelser er foretaget på korrekt vis i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der meddelte oplysningerne.
3. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, som EU-organer, tredjelande eller organisationer eller private har meddelt Eurojust, sikrer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sig, at Eurojust har foretaget de nødvendige undersøgelser.

Artikel 37

Ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Eurojust er i henhold til traktatens artikel 340 ansvarlig for enhver skade, der forvoldes en person, og som skyldes Eurojusts uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger.
2. Søgsmål, der støttes på Eurojusts ansvar i henhold til stk. 1, indbringes for Domstolen i medfør af traktatens artikel 268.

3. Enhver medlemsstat er i henhold til sin nationale lovgivning ansvarlig for enhver skade, som forvoldes en person, og som skyldes medlemsstatens uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger, der er videregivet til Eurojust.

KAPITEL V FORBINDELSER MED PARTNERE

AFDELING I FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 38

Fælles bestemmelser

1. I det omfang det er nødvendigt for Eurojusts udførelse af sine opgaver, kan Eurojust indgå et varigt samarbejde med EU-organer og -agenturer i overensstemmelse med disse organers og agenturers mål, de kompetente myndigheder i tredjelande, internationale organisationer og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol).
2. I det omfang det er relevant for udførelsen af Eurojusts opgaver, kan Eurojust direkte udveksle alle oplysninger, undtagen personoplysninger, med de i stk. 1 nævnte enheder, medmindre begrænsninger i medfør af artikel 21, stk. 8, er til hinder derfor.
3. Eurojust kan i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 45/2001 modtage og behandle personoplysninger fra de i stk. 1 nævnte enheder, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver, medmindre bestemmelserne i afdeling IV er til hinder derfor.
4. Eurojust videregiver kun personoplysninger til tredjelande, internationale organisationer og Interpol, hvis det er nødvendigt for at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der henhører under Eurojusts kompetence, og i overensstemmelse med denne forordning. Hvis de oplysninger, der skal videregives, er meddelt af en medlemsstat, indhenter Eurojust den pågældende medlemsstats samtykke, medmindre
 - a) der kan antages at foreligge en tilladelse, idet medlemsstaten ikke udtrykkeligt har begrænset muligheden for videregivelse til andre, eller
 - b) medlemsstaten på forhånd har givet tilladelse til en sådan videregivelse til andre enten generelt eller under nærmere fastsatte betingelser. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.
5. Medlemsstater, EU-organer eller -agenturer og internationale organisationer eller Europol må ikke videregive personoplysninger, som de har modtaget fra Eurojust, til tredjemand, hvis oplysningerne skal anvendes til et specifikt formål, der ikke er uforeneligt med det formål, hvortil de blev indsamlet, medmindre Eurojust har givet udtrykkeligt samtykke hertil efter at have vurderet omstændighederne i den konkrete sag.

AFDELING II FORBINDELSER MED PARTNERE

Artikel 39

Samarbejde med Det Europæiske Retlige Netværk og andre af Den Europæiske Unions netværk, der deltager i strafferetligt samarbejde

1. Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område opretholder særlige forbindelser med hinanden, som bygger på samråd og komplementaritet, navnlig mellem det nationale medlem, Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter i samme

medlemsstat og de nationale Eurojustkorrespondenter og de nationale korrespondenter for Det Europæiske Retlige Netværk. For at sikre et effektivt samarbejde træffes følgende foranstaltninger:

- a) De nationale medlemmer underretter på grundlag af den konkrete sag Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter om alle de sager, som de skønner, at netværket har bedre forudsætninger for at behandle.
 - b) Sekretariatet for Det Europæiske Retlige Netværk indgår i Eurojusts personale. Det udgør en særskilt enhed heri. Det kan trække på de administrative ressourcer i Eurojust, der er nødvendige for at udføre Det Europæiske Retlige Netværks opgaver, herunder for at dække omkostningerne til netværkets plenarmøder.
 - c) Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter kan på grundlag af den konkrete sag indbydes til at deltage i møder i Eurojust.
2. Sekretariatet for netværket vedrørende fælles efterforskningshold og det netværk, der er etableret ved afgørelse 2002/494/RIA, indgår i Eurojusts personale. Disse sekretariater udgør særskilte enheder. De kan trække på de administrative ressourcer i Eurojust, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. Koordineringen mellem sekretariaterne varetages af Eurojust. Dette stykke finder anvendelse på sekretariatet for ethvert nyt netværk, der etableres ved en rådsafgørelse, hvori det fastsættes, at Eurojust varetager sekretariatsfunktionen.
 3. Det netværk, der er etableret ved afgørelse 2008/852/RIA, kan anmode om, at Eurojust varetager sekretariatsfunktionen. Hvis en sådan anmodning fremsættes, finder stk. 2 anvendelse.

Artikel 40

Forbindelser med Europol

1. Med forbehold af de begrænsninger, som de medlemsstater, EU-organer, tredjelande, internationale organisationer eller Europol, der har meddelt oplysningerne, har anført, træffer Eurojust alle nødvendige foranstaltninger for, at Europol inden for sit kompetenceområde kan få indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt til Eurojust, for at få svar på, om der findes oplysninger om søgeemnet. Hvis der findes oplysninger om søgeemnet, indleder Eurojust den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til søgeemnet, kan videregives i overensstemmelse med den afgørelse, der er truffet af den medlemsstat, det EU-organ, det tredjeland, den internationale organisation eller Europol, der meddelte Eurojust oplysningerne.
2. Søgninger efter oplysninger i henhold til stk. 1 kan kun foretages med det formål at konstatere, om de oplysninger, som Eurojust råder over, svarer til de oplysninger, som Europol behandler.
3. Eurojust må kun tillade søgninger i henhold til stk. 1 efter at have fået oplysninger fra Europol om, hvilke ansatte der har fået tilladelse til at udføre søgninger.
4. Hvis Eurojust eller en medlemsstat i forbindelse med Eurojusts behandling af oplysninger som led i en konkret efterforskning konstaterer, at der er behov for koordinering, samarbejde eller støtte i overensstemmelse med Europols beføjelser, meddeler Eurojust dem dette og iværksætter proceduren for at dele oplysningerne med dem i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der har indgivet oplysningerne. I så fald rådfører Eurojust sig med Europol.
5. Europol overholder alle generelle og specifikke begrænsninger i adgang eller brug, som medlemsstaterne, EU-organer eller -agenturer, tredjelande, internationale organisationer og Interpol har anført.

Forbindelser med Den Europæiske Anklagemyndighed

1. Eurojust etablerer og opretholder særlige forbindelser med Den Europæiske Anklagemyndighed på grundlag af et nært samarbejde og udvikling af operationelle, administrative og forvaltningsmæssige forbindelser mellem dem som fastlagt nedenfor. Den europæiske anklager og Eurojusts formand afholder regelmæssigt møder for at drøfte spørgsmål af fælles interesse.
2. Anmoder Den Europæiske Anklagemyndighed Eurojust om bistand, behandler Eurojust uden ugrundet ophold anmodningen, i givet fald som var den indgivet af en national myndighed, der har kompetence til at indgå et retligt samarbejde.
3. Eurojust gør om nødvendigt brug af de nationale Eurojustkoordineringssystemer, der er etableret i henhold til artikel 20, og af de forbindelser, som Eurojust har etableret med tredjelande, bl.a. via de retsbedsmænd, der fungerer som forbindelsespersoner, for at støtte det samarbejde, der er etableret i henhold til stk. 1.
4. Det samarbejde, der er etableret i henhold til stk. 1, omfatter udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger. Alle oplysninger, der udveksles i den forbindelse, må kun anvendes til de formål, hvortil de blev meddelt. Enhver anden anvendelse af oplysningerne er kun tilladt, såfremt denne anvendelse falder ind under det modtagende organs beføjelser, og efter forudgående tilladelse fra det organ, som meddelte oplysningerne.
5. Med henblik på at konstatere, om de oplysninger, som Eurojust råder over, svarer til de oplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed be handler, etablerer Eurojust en mekanisme til brug for automatisk krydskontrol af oplysninger, der indføres i dets sagsforvaltningssystem. Når der er overensstemmelse mellem oplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indført i sagsbehandlingssystemet, og oplysninger, som Eurojust har indført, underrettes både Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed samt den medlemsstat, som meddelte oplysningerne til Eurojust. Såfremt oplysningerne blev meddelt af en tredjemand, underretter Eurojust kun denne tredjemand om overensstemmelsen, hvis Den Europæiske Anklagemyndighed giver sit samtykke hertil.
6. Eurojust udpeger de medarbejdere, som har adgang til resultaterne af krydskontrolmekanismen, og underretter Den Europæiske Anklagemyndighed herom.
7. Eurojust bistår Den Europæiske Anklagemyndighed i dens virksomhed via tjenester, som ydes af Eurojusts personale. Denne bistand har i alle tilfælde form af:
 - a) teknisk bistand i forbindelse med udarbejdelsen af årsbudgettet, det programmeringsdokument, der indeholder den årlige og den flerårige programmering, og forvaltningsplanen
 - b) teknisk bistand i forbindelse med ansættelse af personale og karriereudvikling
 - c) sikkerhedstjenester
 - d) it-tjenester
 - e) tjenester inden for økonomisk forvaltning, regnskab og revision
 - f) alle andre tjenester af fælles interesse.De nærmere detaljer om, hvilke tjenester der skal ydes, fastlægges i en aftale mellem Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed.
8. Den europæiske anklager kan sende skriftlige udtalelser til kollegiet, som kollegiet straks skal besvare skriftligt. Den europæiske anklager fremsender altid en skriftlig udtalelse i forbindelse med kollegiets vedtagelse af det årlige budget og arbejdsprogram.

Artikel 42

Forbindelser med andre EU-organer og -agenturer

1. Eurojust opretter og opretholder et samarbejde med Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.
2. OLAF kan bidrage til Eurojusts koordineringsarbejde, hvad angår beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. .../2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999.
3. Medlemsstaterne påser i forbindelse med modtagelse og videregivelse af oplysninger mellem Eurojust og OLAF, at de nationale medlemmer af Eurojust kun betragtes som medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999¹⁹, jf. dog artikel 8. Udvekslingen af oplysninger mellem OLAF og de nationale medlemmer berører ikke de oplysninger, der skal indgives til andre kompetente myndigheder i henhold til de nævnte forordninger.

AFDELING III INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 43

Forbindelser med tredjelandes myndigheder og internationale organisationer

1. Eurojust kan etablere samarbejdsordninger med de enheder, der er nævnt i artikel 38, stk. 1.
2. Eurojust kan efter aftale med de kompetente myndigheder udpege kontaktpunkter i tredjelande for at lette samarbejdet.

AFDELING IV VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 44

Videregivelse af personoplysninger til EU-organer eller -agenturer

Eurojust kan direkte videregive personoplysninger til EU-organer eller -agenturer, i det omfang det er nødvendigt for, at Eurojust eller det modtagende EU-organ eller -agentur kan udføre deres opgaver, medmindre begrænsninger i medfør af artikel 21, stk. 8, er til hinder derfor.

Artikel 45

Videregivelse af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer

1. Eurojust kan alene videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation eller Europol i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver, med hjemmel i:
 - a) en afgørelse, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 25 og 31 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF²⁰ om, at det pågældende land eller den pågældende internationale organisation eller en behandlingssektor inden for tredjelandet eller den internationale organisation sikrer et tilstrækkeligt niveau for

¹⁹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

²⁰ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

databeskyttelse (i det følgende benævnt "en afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau"), eller

- b) en international aftale, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i medfør af traktatens artikel 218, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, eller
- c) en samarbejdsaftale, der er indgået mellem Eurojust og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i henhold til artikel 27 i afgørelse 2002/187/RIA.

En sådan videregivelse af oplysninger kræver ikke yderligere godkendelse. Eurojust kan indgå samarbejdsordninger med henblik på gennemførelsen af sådanne aftaler eller afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

- 2. Uanset stk. 1 kan Eurojust give tilladelse til videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer eller Europol under hensyntagen til en sags konkrete omstændigheder, hvis
 - a) det er strengt nødvendigt at videregive oplysninger for at beskytte en eller flere medlemsstaters væsentlige interesser inden for rammerne af Eurojusts målsætninger
 - b) det er strengt nødvendigt at videregive oplysningerne af hensyn til forebyggelse af en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandlinger
 - c) det af andre grunde er nødvendigt, eller en retlig forpligtelse kræver, at oplysningerne videregives for at beskytte en vigtig samfundsinteresse i Unionen eller medlemsstaterne, der er anerkendt i EU-retten eller i national ret, eller for, at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares eller
 - d) det er nødvendigt at videregive oplysningerne for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser.
- 3. Derudover kan kollegiet efter aftale med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis der foreligger garantier for beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, give tilladelse til løbende videregivelse af en række oplysninger i overensstemmelse med litra a)-d) i en periode, der ikke må overstige et år, dog med mulighed for forlængelse.
- 4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underrettes, hvis stk. 3 har været anvendt.
- 5. Eurojust kan videregive administrative personoplysninger i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 46

Udsendelse af retsembedsmænd som forbindelsespersoner til tredjelande

- 1. Med henblik på at lette det retlige samarbejde med tredjelande i sager, hvor Eurojust yder støtte i overensstemmelse med denne forordning, kan kollegiet udsende retsembedsmænd som forbindelsespersoner til tredjelande under forudsætning af, at der indgås en samarbejdsordning som omhandlet i artikel 43 med det pågældende tredjeland.
- 2. Den i stk. 1 omhandlede retsembedsmand, der fungerer som forbindelsesperson, skal have erfaring med at arbejde med Eurojust og have en passende viden om retligt samarbejde og om, hvordan Eurojust fungerer. Udsendelsen af en retsembedsmand som forbindelsesperson for Eurojust er betinget af, at retsembedsmanden og dennes medlemsstat giver deres forudgående samtykke.

3. Hvis den retsmedsmand, der udsendes som forbindelsesperson af Eurojust, udvælges blandt nationale medlemmer eller stedfortrædere eller assistenter:
 - a) erstatter den pågældende medlemsstat vedkommende i dennes funktion som nationalt medlem eller stedfortræder eller assistent
 - b) mister den pågældende retten til at udøve de beføjelser, som vedkommende har fået tildelt i henhold til artikel 8.
4. Kollegiet udarbejder regler om udsendelse af retsmedsmænd som forbindelsespersoner og vedtager de fornødne gennemførelsesforanstaltninger i denne henseende i samråd med Kommissionen, jf. dog artikel 110 i tjenestemandsvedtægten.
5. De aktiviteter, der udføres af retsmedsmænd, som er udsendt som forbindelsespersoner af Eurojust, er underlagt tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Retsmedsmændene aflægger rapport til kollegiet, der i årsberetningen og på passende vis orienterer Europa-Parlamentet og Rådet om deres aktiviteter. De underretter de nationale medlemmer og de kompetente nationale myndigheder om alle sager, som vedrører deres medlemsstat.
6. Medlemsstaternes kompetente myndigheder og de retsmedsmænd, der fungerer som forbindelsespersoner og er omhandlet i stk. 1, kan kontakte hinanden direkte. I så fald underretter retsmedsmanden det pågældende nationale medlem om disse kontakter.
7. De retsmedsmænd, der er omhandlet i stk. 1, skal kobles til sagsforvaltningssystemet.

Artikel 47

Anmodninger om retligt samarbejde til og fra tredjelande

1. Eurojust koordinerer efterkommelsen af anmodninger om retligt samarbejde fra et tredjeland, såfremt disse anmodninger indgår i samme efterforskning og skal efterkommes i mindst to medlemsstater. Sådanne anmodninger kan også fremsendes til Eurojust af en kompetent national myndighed.
2. I hastetilfælde og i overensstemmelse med artikel 19 kan koordineringsvagten modtage og behandle anmodninger efter stk. 1 i denne artikel fra et tredjeland, som har indgået en samarbejdsordning med Eurojust.
3. Uden at dette berører artikel 3, stk. 3, skal Eurojust også, hvis der fremsættes anmodninger om retligt samarbejde, der vedrører den samme efterforskning og skal efterkommes i et tredjeland, lette det retlige samarbejde med dette tredjeland.

KAPITEL VI FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle Eurojusts indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i Eurojusts budget.
2. Der skal være ligevægt mellem indtægter og udgifter på Eurojusts budget.
3. Eurojusts indtægter omfatter ud over andre indtægter:
 - a) et tilskud fra Unionen, der skal opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget
 - b) frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne

- c) betaling for publikationer og andre tjenester ydet af Eurojust
 - d) ad hoc-tilskud.
4. Eurojusts udgifter omfatter vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 49

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller den administrerende direktør et udkast til overslag over Eurojusts indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, der skal omfatte stillingsfortegnelsen, og sender det til kollegiet.
2. Kollegiet opstiller på grundlag af udkastet et foreløbigt overslag over Eurojusts indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår.
3. Det foreløbige overslag over Eurojusts indtægter og udgifter sendes hvert år til Kommissionen senest den 31. januar. Kollegiet sender senest den 31. marts et endeligt overslag, som skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, til Kommissionen.
4. Kommissionen sender en oversigt over overslagene til Europa-Parlamentet og Rådet (budgetmyndigheden) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.
5. På grundlag af oversigten over overslagene opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til traktatens artikel 313 og 314.
6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til Eurojust.
7. Budgetmyndigheden godkender Eurojusts stillingsfortegnelse.
8. Eurojusts budget vedtages af kollegiet. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
9. I forbindelse med ethvert ejendomsprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for budgettet, underretter Eurojust så tidligt som muligt Europa-Parlamentet og Rådet, jf. artikel 203 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
10. Undtagen i tilfælde af force majeure som omhandlet i artikel 203 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 behandler Europa-Parlamentet og Rådet ejendomsprojektet inden for fire uger fra den dato, hvor begge institutioner modtog det.
Ejendomsprojektet anses for at være godkendt ved udløbet af fristen på fire uger, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet inden for denne frist træffer afgørelse om ikke at godkende forslaget.
Såfremt Europa-Parlamentet eller Rådet inden for fristen på fire uger giver udtryk for behørigt begrundede betænkeligheder, forlænges denne frist én gang med to uger.
Såfremt Europa-Parlamentet eller Rådet beslutter ikke at godkende ejendomsprojektet, trækker Eurojust sit forslag tilbage og kan fremsætte et nyt.
11. Eurojust kan finansiere et ejendomserhvervsprojekt ved hjælp af et lån under forudsætning af budgetmyndighedens forhåndsgodkendelse, jf. artikel 203 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 50

Gennemførelse af budgettet

Den administrerende direktør fungerer som den anvisningsberettigede for Eurojust og gennemfører Eurojusts budget på eget ansvar og inden for rammerne af det givne budget.

Artikel 51

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Eurojusts regnskabsfører sender inden den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.
2. Eurojust sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.
3. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Eurojusts foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.
4. I overensstemmelse med artikel 148, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fremsætter Revisionsretten senest den 1. juni det efterfølgende år sine bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab.
5. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør, jf. artikel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, på eget ansvar Eurojusts endelige årsregnskab og sender det til kollegiet med henblik på en udtalelse.
6. Kollegiet afgiver udtalelse om Eurojusts endelige årsregnskab.
7. Den administrerende direktør sender inden den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af kollegiets udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
8. Eurojusts endelige årsregnskab offentliggøres senest den 15. november det efterfølgende år i Den Europæiske Unions Tidende.
9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september det efterfølgende år Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender også dette svar til kollegiet og til Kommissionen.
10. Den administrerende direktør aflægger rapport til Europa-Parlamentet om udførelsen af sit hverv, når han anmodes herom. Rådet kan anmode den administrerende direktør om at aflægge rapport om udførelsen af hans hverv.
11. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 165, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
12. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n .

Artikel 52

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser vedrørende Eurojust vedtages af kollegiet i henhold til [forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der

er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget] og efter høring af Kommissionen. De kan kun afvige fra [forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002], hvis det er særligt nødvendigt af hensyn til Eurojusts drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

KAPITEL VII BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE

Artikel 53

Almindelige bestemmelser

Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner i fællesskab har vedtaget til brug for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for Eurojusts personale.

Artikel 54

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. Eurojust kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af Eurojust.
2. Kollegiet vedtager en afgørelse, der fastsætter regler for udstationering af nationale eksperter til Eurojust.

KAPITEL VIII EVALUERING OG RAPPORTERING

Artikel 55

Inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter

1. Eurojust sender sin årsberetning til Europa-Parlamentet, som kan fremsætte bemærkninger og forelægge konklusioner.
2. Kollegiets formand giver efter anmodning møde i Europa-Parlamentet for at drøfte spørgsmål vedrørende Eurojust, og navnlig for at fremlægge Eurojusts årsberetning, under iagttagelse af tavshedspligten. Drøftelserne må hverken direkte eller indirekte omhandle konkrete aktioner med forbindelse til specifikke operationelle sager.
3. Ud over forpligtelserne til informering og høring i henhold til denne forordning skal Eurojust sende følgende til Europa-Parlamentet til orientering:
 - a) resultaterne af undersøgelser og strategiske projekter, som Eurojust har forestået eller bestilt
 - b) samarbejdsordninger indgået med tredjemand
 - c) årsberetningen for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
4. Eurojust sender sin årsberetning til de nationale parlamenter. Eurojust sender også de dokumenter, der er nævnt i stk. 3, til de nationale parlamenter.

Artikel 56

Evaluering og revision

1. Senest [fem år efter denne forordnings ikrafttræden] og herefter hvert femte år bestiller Kommissionen en evaluering af gennemførelsen og virkningen af denne forordning og af Eurojusts effektivitet og produktivitet og dets arbejdsmetoder. I evalueringen skal der

særligt tages stilling til, om der er behov for at ændre Eurojusts beføjelser, og de finansielle konsekvenser af en eventuel ændring.

2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og sine konklusioner til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, Rådet og kollegiet. Evalueringens konklusioner offentliggøres.
3. I forbindelse med hver anden evaluering foretager Kommissionen desuden en evaluering af de resultater, som Eurojust har opnået, set i lyset af dets målsætninger, beføjelser og opgaver.

KAPITEL IX

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 57

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter gælder for Eurojust og dets personale.

Artikel 58

Sprogordning

1. Forordning nr. 1²¹ finder anvendelse på Eurojust.
2. De oversættelsesopgaver, der er nødvendige af hensyn til Eurojusts virke, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 59

Tavshedspligt

1. De nationale medlemmer og deres stedfortrædere og assistenter som omhandlet i artikel 7, Eurojusts personale, nationale korrespondenter og den databeskyttelsesansvarlige har tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, som de har fået kendskab til som led i deres virke.
2. Tavshedspligten gælder alle personer og alle organer, der skal samarbejde med Eurojust.
3. Tavshedspligten gælder også efter ophøret af de i stk. 1 og 2 omhandlede personers tjenesteperiode, tjenestekontrakt eller virke.
4. Alle oplysninger, som modtages af Eurojust, er omfattet af tavshedspligt, medmindre oplysningerne allerede er blevet offentliggjort, eller offentligheden har adgang til dem.
5. Medlemmer og ansatte ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er underlagt tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, som de har fået kendskab til som led i deres virke.

Artikel 60

Gennemsigtighed

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, som vedrører Eurojusts administrative opgaver.

²¹ EFT P 17 af 6.10.1958, s. 385.

2. Kollegiet vedtager senest seks måneder efter sit første møde de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Afgørelser, som Eurojust træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten er opfyldt.

Artikel 61

OLAF og Den Europæiske Revisionsret

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 tiltræder Eurojust senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager passende bestemmelser, som skal finde anvendelse på hele Eurojusts personale, ved hjælp af modellen i bilaget til nævnte aftale.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Eurojust.
3. OLAF kan udføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i henhold til bestemmelserne og efter procedurerne i forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96²² for at fastslå, om der foreligger uregelmæssigheder, der er til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med udgifter, der finansieres af Eurojust.
4. Eurojusts samarbejdsordninger med tredjelande, internationale organisationer og Interpol, kontrakter, tilskudsaftaler og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, uden at dette berører stk. 1, 2 og 3.

Artikel 62

Sikkerhedsregler om beskyttelse af klassificerede oplysninger

Eurojust anvender de sikkerhedsprincipper, som er fastsat i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikke-klassificerede oplysninger, som fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom²³. Disse skal blandt andet omfatte bestemmelser om udveksling, behandling og lagring af disse oplysninger.

Artikel 63

Administrative undersøgelser

Eurojusts administrative virksomhed er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

Artikel 64

Ansvar bortset fra ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Eurojusts ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

²² EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

²³ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som Eurojust har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter Eurojust i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, og uanset et eventuelt ansvar efter artikel 37, enhver skade forvoldt af Eurojusts kollegium eller ansatte under udøvelsen af deres hverv.
4. Stk. 3 finder også anvendelse på skader, som et nationalt medlem eller en stedfortræder eller en assistent forvolder under udøvelsen af sit hverv. Når vedkommende handler på grundlag af beføjelser, som er tillagt ham i medfør af artikel 8, tilbagebetaler vedkommendes oprindelsesmedlemsstat dog Eurojust de beløb, som Eurojust har betalt som erstatning for sådanne skader.
5. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
6. Spørgsmålet om, hvilke nationale domstole i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister, hvori Eurojust er erstatningsansvarlig i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001²⁴.
7. Eurojusts personales personlige ansvar over for Eurojust fastlægges i den personalevedtægt eller de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 65

Hjemstedsaftale og vilkår

Eurojust har hjemsted i Haag i Nederlandene.

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Eurojust i Nederlandene og de faciliteter, som Nederlandene skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i Nederlandene for den administrerende direktør, medlemmerne af kollegiet, Eurojusts personale og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale mellem Eurojust og Nederlandene, der indgås efter kollegiets godkendelse af den.

Nederlandene sikrer de bedst mulige vilkår for Eurojusts virke, herunder skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og passende transportforbindelser.

Artikel 66

Overgangsordninger

1. Eurojust er den generelle successor for Eurojust som oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA, for så vidt angår alle aftaler, det har indgået, alle forpligtelser, der påhviler det, og al ejendom, det har erhvervet.
2. De nationale medlemmer af Eurojust, som blev udstationeret af de enkelte medlemsstater i henhold til afgørelse 2002/187/RIA, overtager de opgaver, som Eurojusts nationale medlemmer skal varetage, jf. kapitel II i denne forordning. Deres mandat kan forlænges én gang, jf. artikel 10, stk. 2, i denne forordning efter forordningens ikrafttræden, uanset om mandatet tidligere er blevet forlænget.
3. Når denne forordning træder i kraft, indtræder Eurojusts formand og næstformænd som Eurojusts formand og næstformænd efter artikel 11, indtil deres mandat udløber, i henhold til afgørelse 2002/187/RIA. De kan genvælges én gang efter denne forordnings

²⁴ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Forordning (EF) nr. 44/2001 erstattes af forordning (EU) nr. 1215/2012 fra den 10. januar 2015.

ikrafttræden i henhold til forordningens artikel 11, stk. 3, uanset om de tidligere er blevet genvalgt.

4. Den administrerende direktør, som senest har været udnævnt i henhold til artikel 29 i afgørelse 2002/187/RIA, overtager hvervet som administrerende direktør i henhold til forordningens artikel 17, indtil vedkommendes mandat udløber, jf. afgørelse 2002/187/RIA. Den administrerende direktørs mandat kan forlænges én gang efter denne forordnings ikrafttræden.
5. Denne forordning berører ikke retskraften af aftaler indgået af Eurojust som oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA. Navnlig bevarer alle internationale aftaler, som Eurojust har indgået, og som er trådt i kraft før denne forordnings ikrafttræden, deres retskraft.

Artikel 67

Ophævelse

1. Denne forordning erstatter og ophæver afgørelse 2002/187/RIA, afgørelse 2003/659/RIA og afgørelse 2009/426/RIA.
2. Henvisninger til de ophævede rådsafgørelser, der er omhandlet i stk. 1, betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 68

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG 1

Liste over former for grov kriminalitet, der henhører under Eurojusts kompetence, jf. artikel 3, stk. 1:

- organiseret kriminalitet
- terrorisme
- narkotikahandel
- hvidvaskning af penge
- bestikkelse
- kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser
- manddrab og grov legemsbeskadigelse
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, børnepornografi og hvervning af børn til seksuelle formål
- racisme og fremmedhad
- organiseret røveri
- kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer
- underslæb og bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler
- it-kriminalitet
- insiderhandel og kursmanipulation på finansmarkederne
- organiseret menneskesmugling
- menneskehandel
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- ulovlig handel med truede dyrearter
- ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- miljøkriminalitet
- forurening fra skibe
- kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer
- folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

BILAG 2

Kategorier af personoplysninger som omhandlet i artikel 27

1.
 - a) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelle kaldenavne eller påtagede navne
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) statsborgerskab
 - d) køn
 - e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted
 - f) socialsikringsnummer, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger, toldnummer og skatteregistreringsnummer
 - g) oplysninger vedrørende juridiske personer, hvis de omfatter oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske personer, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning
 - h) konti i banker og i andre finansieringsinstitutter
 - i) en beskrivelse af de påståede overtrædelser samt deres art, den dato hvor de blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem og status over efterforskningen
 - j) de faktiske forhold, der giver grund til at antage, at sagen har udløbere i udlandet
 - k) oplysninger om formodet medlemskab af en kriminel organisation
 - l) telefonnumre, e-mailadresser, trafikdata og lokaliseringsdata samt lignende data, der er nødvendige for at identificere abonnenten eller brugeren
 - m) oplysninger i motorkøretøjsregistre
 - n) dna-profiler, der er fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna, fotografier og fingeraftryk.
2.
 - a) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelle kaldenavne eller påtagede navne
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) statsborgerskab
 - d) køn
 - e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted
 - f) beskrivelse af de overtrædelser, der vedrører dem, samt deres art, den dato, hvor de blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem og status over efterforskningen.

FINANSIERINGSOVERSIGT

4.1.1. Kapitel IX Almindelige og afsluttende bestemmelser

Dette kapitel indeholder bestemmelser, der har til formål at tilpasse forordningen om Eurojust til den fælles tilgang, og bestemmelser om forordningens ikrafttræden.

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS BETEGNELSE

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for [agenturets] bevillinger*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for [agenturets] menneskelige ressourcer*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemand's bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS BETEGNELSE

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen²⁵

Politikområde: 33 – Retlige anliggender
Aktivitet: 33.03 – Retspleje i strafferetlige og civilretlige anliggender (fra 2014: 33.03 – Retlige anliggender)

1.3. Forslagets/initiativets art

- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**²⁶
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Eurojust blev på medlemsstaternes initiativ oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA som et EU-organ med status som juridisk person for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet. I artikel 85 i TEUF bestemmes det, at Eurojust skal reguleres ved en forordning, der vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Eurojust har til opgave at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, som er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning i sager om grov kriminalitet, der berører to eller flere EU-medlemsstater. Dette forslag til forordning udgør en samlet, moderniseret retlig ramme for et nyt EU-agentur for strafferetligt samarbejde, som er successor for Eurojust.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 2: Styrke det strafferetlige samarbejde og dermed bidrage til at skabe et egentligt europæisk retligt område

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

33.03 – Retspleje i strafferetlige og civilretlige anliggender

²⁵ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret forvaltning) - ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

²⁶ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Eurojust bringer højtstående anklagere og dommere fra alle EU-medlemsstaterne sammen og spiller derfor en vigtig rolle i forbindelse med udviklingen af et europæisk retligt område. Eurojust spiller også en vigtig rolle i forbindelse med bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet i EU, eftersom agenturet på effektiv vis letter det retlige samarbejde og modtager flere og flere anmodninger om bistand fra fagfolk i medlemsstaterne. De forventede virkninger:

1. Eurojusts operationelle arbejde

Eurojust støtter og styrker det strafferetlige samarbejde. Nationale medlemmer, der handler på egne vegne eller som et kollegium, går ind i konkrete strafferetlige sager, hvor nationale myndigheder har behov for bedre koordinering eller skal have løst problemer i forbindelse med retssamarbejdet i praksis og instrumenter vedrørende gensidig anerkendelse. Eurojust har været med til at bygge bro mellem EU's mange forskellige retssystemer og retlige traditioner og til at opbygge gensidig tillid, hvilket er grundstenen i instrumenter vedrørende gensidig anerkendelse, ved hurtigt at have løst sproglige eller retslige problemer eller have klarlagt, hvem de kompetente myndigheder i andre lande er.

2. Eurojust, et samlingspunkt for juridisk ekspertise til sikring af en effektiv indsats mod grov, grænseoverskridende kriminalitet.

Eurojust spiller en vigtig rolle i forbindelse med bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Eurojust afholder koordineringsmøder, hvor nationale myndigheder samles for at blive enige om fælles efterforskningsstrategier, udarbejder anmodninger om bistand, løser eller forsøger at løse retslige spørgsmål eller planlægger samtidige operationer. Eurojust er med til at oprette og deltager i fælles efterforskningshold, hvor det yder støtte til medlemsstaterne.

3. Eurojusts samarbejde med partnere

Eurojust samarbejder med andre agenturer, navnlig Europol, OLAF og tredjelande, og varetager, jf. rådsafgørelsen, sekretariatsfunktionen for Det Europæiske Retlige Netværk, netværket vedrørende fælles efterforskningshold og netværket vedrørende folkedrab.

4. Eurojusts forbindelser med Den Europæiske Anklagemyndighed

I henhold til artikel 86 i TEUF oprettes Den Europæiske Anklagemyndighed "ud fra Eurojust". Dette forslag har derfor også til formål at regulere forbindelserne mellem Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed. Den administrative støtte til Den Europæiske Anklagemyndighed medfører ikke nye omkostninger.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

I overensstemmelse med køreplanen for gennemførelse af den fælles tilgang til agenturer udarbejder Kommissionen retningslinjer for fastlæggelsen af centrale resultatindikatorer for agenturer. Dette arbejde ventes afsluttet i 2013.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

På kort sigt forventes Eurojust at videreføre sine kerneaktiviteter, navnlig dem, der direkte vedrører støtte til og styrkelse af koordineringen og samarbejdet mellem nationale myndigheder med ansvar for efterforskning og retsforfølgning i sager om grov, grænseoverskridende kriminalitet. Informationsstrømmen og forbindelserne mellem de nationale myndigheder og Eurojust vil uden tvivl blive styrket.

På mellemlang sigt vil Eurojusts struktur, drift, opgaver og parlamentariske kontrol blive styrket i medfør af dette forslag, jf. artikel 85 i TEUF. Der er også krav forbundet med artikel 86 i TEUF og med oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed ud fra Eurojust. Eurojust vil nemlig blive pålagt at yde administrative støttetjenester til Den Europæiske Anklagemyndighed.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Merværdien af Eurojusts arbejde: Opgaven med at lette det retlige samarbejde mellem medlemsstaternes nationale myndigheder og styrke koordineringen med henblik på at bekæmpe organiseret kriminalitet mere effektivt har i sig selv en EU-dimension og kan kun løses på EU-niveau.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Det bekræftes i Eurojusts årsberetninger, at der er et løbende behov for europæisk og international koordinering og støtte på området grænseoverskridende, grov kriminalitet. Der er i løbet af det seneste årti sket en eksplosion i den organiserede kriminalitet, bl.a. inden for narkotikasmugling, menneskehandel, terrorisme og it-kriminalitet, herunder børnepornografi. Der er ved at opstå nye tendenser inden for kriminalitet, som er kendetegnet ved særdeles mobile og fleksible grupper, der opererer inden for flere forskellige retssystemer og kriminelle sektorer og bl.a. i udbredt grad benytter internettet ulovligt. Medlemsstaterne kan ikke effektivt bekæmpe disse grupper på nationalt plan, så koordinering og bistand er altafgørende. Eurojust er det eneste EU-agentur, som hjælper nationale retsmyndigheder med at sikre en korrekt efterforskning og retsforfølgning i sådanne sager.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Styrkelsen af det strafferetlige samarbejde er et vigtigt led i skabelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Eurojusts opgave med at lette koordineringen og samarbejdet udvikles i forbindelse med andre retlige instrumenter på området, såsom konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp, Rådets rammeafgørelse om den europæiske arrestordre eller Rådets rammeafgørelse om kompetencekonflikter. Man skal være opmærksom på synergier med resten af RIA-agenturerne, særlig Europol, og behovet for at undgå overlappende opgaver og for at styrke samarbejdet. Der vil opstå klare synergier inden for rammerne af samarbejdet mellem Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

x Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– Implementering med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ,

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)²⁷

Direkte forvaltning ved Kommissionen

– ved dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i Unionens delegationer

– ved forvaltningsorganer

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

X **Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

– tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– EIB og Den Europæiske Investeringsfond

– X organer omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209

– offentligtretlige organer

– privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– privatretlige organer, der er undergivet lovgivningen i en medlemsstat, og som har fået overdraget gennemførelsen af et offentligt-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke FUSP-aktioner i henhold til afsnit V i TEU, og som er identificeret i den relevante basisretsakt.

– *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Formålet med dette forslag til retsakt er at modernisere Eurojusts retlige ramme og forenkle dets virke.

Det er udarbejdet med omkostningsneutralitet for øje. Som følge heraf er forslaget til retsakt omfattet af den finansielle programmering af Eurojust, som blev udarbejdet for perioden 2014-2020 og vedtaget af Kommissionen i juli 2013.

Ved denne forordning indføres dog et nyt aspekt, som vedrører forbindelserne med Den Europæiske Anklagemyndighed. Som det fremgår af denne forordning skal Eurojust støtte Den Europæiske Anklagemyndighed med forvaltningsstrukturer, bl.a. inden for økonomi, menneskelige ressourcer, sikkerhed og it.

²⁷

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Samtidig vil Eurojust ikke længere skulle beskæftige sig med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og som i dag udgør 5-10 % af det nuværende antal sager. Stillinger kan derfor rokeres rundt inden for agenturet med henblik på at dække bistanden til Den Europæiske Anklagemyndighed.

Den finansielle virkning af dette forslag er derfor omkostningsneutral og ændrer ikke ved det samlede antal stillinger, der er anført i den finansielle programmering for perioden 2014-2020.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Hvert år sender formanden for Eurojust på vegne af kollegiet en årsberetning til Europa-Parlamentet om det arbejde, som Eurojust har udført, samt oplysninger om de samarbejdsordninger, der er indgået med tredjemand, og årsberetningen for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Senest fem år efter forordningens ikrafttræden og derefter hvert femte år bestiller Kommissionen en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af forordningen og af Eurojusts virksomhed.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Der er på nuværende tidspunkt ikke konstateret nogen særlige risici, hvad angår forvaltnings- og kontrolsystemer.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Eurojust er underlagt administrativ kontrol, herunder budgetkontrol, intern revision, Revisionsrettens årsberetning og den årlige decharge for gennemførelsen af EU-budgettet.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Forordning (EF) nr. 1073/1999 finder ubegrænset anvendelse på agenturet med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		OB/IOB ⁽²⁸⁾	fra EFTA-lande ²⁹	fra kandidatlande ³⁰	fra tredje-lande
3	33.0304 Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)	OB	NEJ	JA Efter aftale	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande
		OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

²⁸ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

²⁹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³⁰ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer 3	Sikkerhed og unionsborgerskab
---	-------------	-------------------------------

Eurojust			År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
Afsnit 1	Forpligtelser	(1)								
	Betalinger	(2)								
Afsnit 2	Forpligtelser	(1a)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalinger	(2a)	0	0	0	0	0	0	0	0
Afsnit 3	Forpligtelser	(3a)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalinger	(3b)	0	0	0	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT til Eurojust	Forpligtelser	=1+1a +3a								
	Betalinger	=2+2a +3b								

Program for retlige anliggender			År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
33 03 02 – Forbedring af det civil- og strafferetlige samarbejde	Forpligtelser	(1)						0,400		0,400
	Betalinger	(2)						0,400		0,400
Program for retlige anliggender I ALT ³¹	Forpligtelser	(1)						0,400		0,400
	Betalinger	(2)						0,400		0,400

³¹ I henhold til artikel 56 i forslaget til forordning skal Kommissionen fremlægge en rapport om forordningens gennemførelse. Denne rapport skal bygge på en ekstern undersøgelse.

Den aktuelle beregning er baseret på den antagelse, at de administrative støttestrukturer, som Eurojust leverer til Den Europæiske Anklagemyndighed, bl.a. inden for økonomi, menneskelige ressourcer, sikkerhed og it, er omkostningsneutrale og ikke kræver ekstra personale fra Eurojusts stillingsfortegnelse, da der er planer om omrokeringer inden for Eurojust i forbindelse med ophøret af visse aktiviteter som følge af oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed.

Konkret set vil Eurojusts administrative struktur dække både Eurojusts og Den Europæiske Anklagemyndigheds behov. Den administrative struktur vil sikre en koordineret planlægning og gennemførelse af budgettet og varetage forskellige aspekter af personaleforvaltningen og leveringen af alle andre støttetjenester.

Eurojusts regnskabsfører skal efter planen også være Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører.

Omkostningerne til evaluering af navnlig gennemførelsen og virkningen af denne forordning samt Eurojusts produktivitet og effektivitet bør dækkes via det nye program for retlige anliggender.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	----------------

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
GD for Retlige Anliggender									
• Menneskelige ressourcer		0	0	0	0	0	0	0	0
• Andre administrationsudgifter		0	0	0	0	0	0	0	0
I ALT GD FOR RETLIGE ANLIGGENDER	Bevillinger	0	0	0	0	0	0	0	0

Bevillinger I ALT under UDGIFFSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0	0	0	0	0	0	0	0
--	--	---	---	---	---	---	---	---	---

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTAL
Bevillinger I ALT under UDGIFFSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser						0,400		0,400
	Betalinger						0,400		0,400

3.2.2. Anslåede virkninger for [agenturets] bevillinger

- X Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År 2014		År 2015		År 2016		År 2017		År 2018		År 2019		År 2020		I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ³²	Gen.-sntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ³³ ...																			
- Resultat																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2 ...																			
- Resultat																			
SPECIFIKT MÅL NR. 3																			
Resultat																			
OMKOSTNINGER I ALT																			

³² Resultaterne er udtryk for de produkter og tjenesteydelser, der leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

³³ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål...".

3.2.3. Anslåede virkninger for [agenturets] menneskelige ressourcer

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder

i fuldtidsækvivalenter

Menneskelige ressourcer	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I alt
Stillinger stillingsfortegnelsen (samlet antal ansatte) i								
- Heraf AD								
- Heraf AST								
Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)								
- Heraf kontraktansatte								
- Heraf udstationerede nationale eksperter (UNE)								
Ansatte i alt								

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

Personaleudgifter	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I alt
Stillinger stillingsfortegnelsen i								
- Heraf AD								
- Heraf AST								
Eksternt personale								
- Heraf kontraktansatte								
- Heraf udstationerede nationale eksperter (UNE)								
Personaleudgifter i alt								

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer til det overordnede generaldirektorat

- X Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af yderligere menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Skøn udtrykt i hele tal (eller med højst én decimal)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)							
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)³⁴							
XX 01 02 01 (KA, UNE og V under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 01 (KA, LA, UNE, V og UED i delegationerne)							
XX 01 04 yy ³⁵	- i hovedsædet ³⁶						
	- i delegationerne						
XX 01 05 02 (KA, UNE og V - indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, UNE og V - direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger,

³⁴ KA = kontraktansat, LA = lokalt ansatte, UNE = udstationerede nationale eksperter, V= vikarer, UED = unge eksperter ved delegationerne.

³⁵ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³⁶ Angår især strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

som kan tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Politisk "shadowing" og rådgivning til agenturet, budgetmæssig og finansiel rådgivning til agenturet og faktiske betalinger, decharge og udarbejdning af budget
Eksternt personale	

Beskrivelsen af, hvordan udgifterne til fuldtidsækvivalenterne er beregnet, bør medtages i afsnit 3 i bilaget.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med næste flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.
--

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres³⁷.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.
--

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (indtil 3 decimaler)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6).			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

³⁷ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ³⁸						
		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6).		
Artikel								

Med hensyn til diverse formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

³⁸

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er trukket.